

پژوهش و عناصر شنیداری - دیداری پویا؛ به سوی روش‌های تحقیق ویدیویی؛ شالوده‌های معرفت‌شناختی، رویکردها و چارچوب اجرا

نوشته

پیمان پروری*

زینب راضی**

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۵/۰۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۸/۰۳

چکیده

افزایش توجه به غنای تحقیقات و نیاز به داده‌های چندوجهی، که امکان مطالعه روی جنبه‌های کلامی و غیرکلامی را فراهم می‌کند، باعث شده پژوهشگران، به استفاده از روش‌های ویدیویی تمایل پیدا کنند. علی‌رغم اینکه این روش‌ها به مرور رواج بیشتری پیدا کرده‌اند، بررسی‌ها نشان می‌دهد، هنوز مطالعه ساختارمندی وجود ندارد، که بتواند به ابهام‌ها و تردیدهای محققان در استفاده از این روش‌ها پاسخ دهد. از این رو، این مطالعه در پی این است تا یک مسیر هدایت‌شده و کاربردی جهت انتخاب، طرح‌ریزی و اجرای موفقیت‌آمیز تحقیقات ویدیویی ارائه دهد. بدین منظور، با بهره‌گیری و تحلیل مطالعات پراکنده و نامسجم گذشته، که شامل ۱۰۵ منبع معتبر بین‌المللی از مطالعات کاربردی و نظری در زمینه روش ویدیویی است، ایده این مطالعه پیرامون یک دیدگاه مبتنی بر عمل ارائه می‌شود. بدین ترتیب، ابتدا شالوده معرفت‌شناختی روش‌های ویدیویی و رویکردهایی مطرح می‌شود، که اساساً تحقیقات ویدیویی در قالب آن‌ها صورت می‌گیرد؛ سپس یک چارچوب گام به گام ارائه می‌شود که می‌تواند راهنمای محققان در انجام تحقیقات ویدیویی باشد تا تحقیقاتشان را در یک مسیر درست هدایت کنند.

کلیدواژه: روش‌های ویدیویی، ویدیوگرافی، ویدیو مشارکتی، ویدیو استنباط، تحلیل ویدیو، تحلیل توالی.

* دکتری مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی (نویسنده مسئول)، تهران، ایران
peymanparvari@yahoo.com

** کارشناس ارشد مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه قم، قم، ایران
Znb.rzi92@yahoo.com

مقدمه

رواج فناوری‌های ضبط داده‌های دیداری - شنیداری از جمله دوربین‌ها و تجهیزات آن، فرصت‌های جدیدی را برای محققان به وجود آورده است، تا با رویکردهای متفاوت‌تری به تحقیقات کیفی بپردازند. در دهه اخیر، با تسهیل ضبط و ذخیره‌سازی داده‌های ویدیویی، به خصوص دیجیتال شدن آن (جونز و رایموند^۱، ۲۰۱۲)، ثبت و نگهداری بخش‌های روزمره زندگی اجتماعی در قالب صدا و تصویر، افزایش یافته است (لبارن^۲ و همکاران، ۲۰۱۸). از این رو، ابزار ویدیو در کنار فرصت‌ها و چالش‌های پیش روی خود، زمینه تحقیقاتی گسترده‌ای را برای محققان با اسلوب‌های گوناگون از روان‌شناسی تا انسان‌شناسی به وجود آورده است (لبارن و همکاران، ۲۰۱۸؛ نوبلاخ^۳ و همکاران، ۲۰۱۲: ۹). شاید، نخستین تلاش نظام‌مند در زمینه تحقیقات ویدیویی به سال ۱۹۵۵-۵۶ باز گردد که تحلیل همزمان جنبه کلامی و غیرکلامی تعامل اجتماعی یک مادر و کودکش، در جلسات خانواده درمانی توسط یک گروه تحقیقاتی میان‌رشته‌ای در مرکز مطالعات پیشرفته علوم رفتاری^۴، با استفاده از فیلم مصوت در دانشگاه استنفورد انجام شد (اریکسون، ۲۰۱۱). از آن زمان تاکنون، بسیاری از محققان در علوم مختلف از این ابزار در تحقیق‌های خود بهره جسته‌اند، و طی این مدت، این نوع تحقیق‌ها به شکل‌گیری مفروضات جدید از جهان، فعالیت‌ها و تعامل‌های انسان‌ها کمک کرده است (لبارن و همکاران، ۲۰۱۸).

به مرور و با رواج بیشتر کاربرد ابزارهای ضبط و ذخیره‌سازی ویدیو در تحقیقات، محققان برای اشاره به آن‌ها از اصطلاح روش‌های ویدیویی^۵ (لینچ^۶ و همکاران، ۲۰۱۸؛ لبارن و همکاران، ۲۰۱۸؛ ونکووتن^۷، ۲۰۱۹) یا روش‌های تحقیق ویدیو - محور^۸ (جارزابکوسکی^۹ و همکاران، ۲۰۱۴؛ گیلف و همکاران، ۲۰۱۶؛ جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷) استفاده می‌کنند، که منظور از هر دو یک چیز است. روش‌های ویدیویی، به جمع‌آوری داده‌های کیفی از تعامل‌های روزمره و موقعیت‌هایی می‌پردازند، که پیش‌بینی آن‌ها دشوار است، وضعیت‌هایی که به سرعت تغییر می‌کنند یا شامل رویدادهای گذرا هستند و به سختی قابل تشخیص باشند (هالیمایا^{۱۰}، ۲۰۰۱). داده‌های حاصل از روش‌های ویدیویی، در مقایسه با سایر روش‌های مشاهده‌ای، قابلیت ماندگاری بالاتری دارند و به محقق، امکان تحلیل مکرر را برای آزمون داده‌ها می‌دهند؛ بنابراین نتایج حاصل از این

1. Jones & Raymond
2. LeBaron
3. Knoblauch
4. Center for Advanced Study in the Behavioral Sciences (CASB)
5. Video methods
6. Lynch
7. vankooten
8. Video-Based Research Methods
9. Jarzabkowski
10. Halimaa

تحقیقات از دقت و اعتبار بالاتری برخوردارند (نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۲: ۱۰؛ لبارن و همکاران، ۲۰۱۸). علت این است که تحقیق‌های مشاهده‌ای، برخلاف تحقیق‌های ویدیویی، مستقیم به مهارت پژوهشگر وابسته‌اند، به‌کار بردن حافظهٔ انسانی، عدم وجود روش‌های واضح جهت ثبت مشاهده‌ها، و نقش تعصب و فردیت محقق در به دست آمدن نتیجه از داده‌ها، ماهیتی سطحی به تحقیق‌های مشاهده‌ای می‌دهد (کالدول و آتوال، ۲۰۰۵). در حالی‌که روش‌های ویدیویی، قابلیت ضبط جزئیات حجیم و ظریف تعامل‌های و رویدادها را، در زمان واقعی حادث شدن آن‌ها، برای محقق امکان‌پذیر می‌سازد (باومن و همکاران، ۲۰۲۰). گاهی به دلیل دقت و اعتبار روش‌های ویدیویی، پژوهشگران از آن‌ها در کنار سایر تحقیق‌های کیفی، به عنوان یک شیوهٔ مکمل برای مثلث‌بندی داده^۲ استفاده کنند (مولبک و کریستینسن، ۲۰۲۰).

این روش‌ها، امکان موشکافی جنبه‌های غیرکلامی، همانند طرز بیان، زبان بدن، تن صدا و فعل و انفعالات فیزیکی را، که از ارزش ارتباطی مهمی در تعامل‌ها برخوردار هستند، با زمان و بینش عمیق‌تری در اختیار محقق می‌گذارند (کانگدن و همکاران، ۲۰۱۸؛ لینچ و استنلی، ۲۰۱۸؛ هالیما، ۲۰۰۱). بر این اساس، هادفیلد و هاو (۲۰۱۲) پنج سبک از کاربست ویدیو را شناسایی می‌کنند:

نخست: ویدیو به عنوان استخراج^۳، که در آن کاربست اصلی یک ویدیو، برداشتن یک تعامل خاص از یک بافت است تا بتوان آن را، در زمینهٔ دیگر مورد مطالعه قرار داد، برای مثال، یک بخش کلیدی، به طور جداگانه از زوایای مختلف با جزئیات بیشتر بررسی می‌شود. بنابراین آنچه ممکن است در ابتدا، پیش‌پا افتاده به نظر برسد، به طور برجسته‌تر دیده می‌شود.

دوم: جایی که ویدیو، منبعی برای پشتیبانی جهت تأمل^۴ دربارهٔ یک پدیده است. یعنی با استفاده از صحنه‌های تأمل‌برانگیز، خاطره‌ها و تأملات مشارکت‌کنندگان از رویدادهای گذشته تحریک و بازآفرینی می‌شود.

سوم: هنگامی که ویدیو، منبعی برای برانگیختن^۵ و دامن زدن است، تا مشارکت‌کننده، هنجارها، سنت‌ها و تابوهای موجود را، با بی‌پروایی نقد کند و یا به چالش بکشد و تفسیرهایش را آزادانه ارائه دهد.

چهارم: در مواردی که ویدیو، منبعی برای ساخت مشترک معنای^۶ از طریق درگیر کردن مشارکت‌کنندگان و محققان است. در این حالت، ویدیو می‌تواند بهانه‌ای برای جذب مشارکت‌کنندگان، جهت مذاکره دربارهٔ کانون‌های تحقیق باشد.

1. Caldwell& Atwal
2. Data triangulation
3. Video as extraction
4. Reflection
5. Provocation
6. Co-construction of meaning

سرانجام، هنگامی که ویدیو، منبعی برای کمک به مشارکت‌کنندگان در ابراز نظرات و برقراری ارتباط^۱ است. مانند کمک به افراد و گروه‌هایی که قبلاً به حاشیه رانده شده بودند و کسی صدایشان را نمی‌شنید.

مطابق با این، باومن و همکارانش (۲۰۲۰) نیز برخی نقاط قوت را برای روش‌های ویدیویی مطرح می‌کنند:

۱. ارائه توصیف‌های غنی (رفتارها، تعامل‌ها، محیط، صدا و حرکت)؛
۲. به دست آوردن دیدگاه‌های درونی افراد (داده‌هایی که خود مشارکت‌کنندگان تولید کرده‌اند)؛
۳. تعامل راحت‌تر مشارکت‌کنندگان (افراد با روش‌های چندرسانه‌ای نسبت به متن و عدد راحت‌تر هستند)؛
۴. توانمندسازی مشارکت‌کنندگان (کمک به تغییر و بهبود افراد)؛
۵. می‌تواند به عنوان ابزار پشتیبانی استفاده شود (فراتر از نشریه‌های دانشگاهی ارائه شود و به مخاطبان در زمینه‌های آموزشی و غیره کمک کند).

توانمندی‌ها و کاربردهای گسترده روش‌های ویدیویی موجب شده، در سال‌های اخیر تعداد زیادی از پژوهش‌ها از قابلیت‌های آن بهره‌مند شوند. این مطالعه‌ها شامل طیف‌های مختلفی از رشته‌های علمی هستند. اما به طور کلی، کاربرد این روش‌ها در چهار دسته از مطالعات علوم انسانی رواج بیشتری داشته است: تحقیقات ویدیویی برای بررسی پدیده‌های اجتماعی، به طور خاص مردم‌نگاری (گولن^۲ و همکاران، ۲۰۱۹؛ میرزو و رول^۳ و همکاران، ۲۰۲۰؛ اسنایدر و همکاران، ۲۰۱۹؛ هاینز و تانر^۴، ۲۰۱۵؛ مینوپوگا، ۲۰۱۸؛ استورم و متیسن، ۲۰۱۸). مطالعات بالینی سلامت (لینگارد و همکاران، ۲۰۱۵؛ ویرا و همکاران، ۲۰۱۴؛ ادما و همکاران، ۲۰۰۶؛ کالی و همکاران، ۲۰۱۹)، مطالعات آموزش (متاندون، ۲۰۱۵؛ کیلانوفسکی و لین^۵، ۲۰۱۴؛ تیلچک و لوباخ^۶، ۲۰۱۵؛ انگل و فریتش^۷، ۲۰۱۵؛ شیائو، ۲۰۱۸)، مطالعات رفتارشناسی و درمان‌شناختی رفتاری (سویینی^۸ و همکاران، ۲۰۱۳؛ لینچ و استنلی، ۲۰۱۸؛ هنری و همکاران، ۲۰۱۱؛ فلاور، ۲۰۱۴؛ ویلر، ۲۰۰۹) بیشتر از سایر حوزه‌ها انجام گرفته

1. Voice' their opinions and communicate
2. Golann
3. Meier zu Verl
4. Haynes & Tanner
5. Kilanowski & Lin
6. Tilleczek & Loeloch
7. Engel & Fritzsche
8. Sweeny

است. همچنین صاحب نظران به ظرفیت‌های بالای روش‌های ویدیویی، در مطالعه‌های سازمانی (کریستینسن، ۲۰۱۸؛ اسکالن^۱ و همکاران، ۲۰۱۸؛ هازارد و همکاران، ۲۰۱۸؛ هیث و لوف^۲، ۲۰۱۸؛ هیندمارش و لولین^۳، ۲۰۱۸؛ فل، ۲۰۱۲)، مطالعه‌های بازاریابی روی رفتار مصرف‌کنندگان (هیتانن و اندن^۴، ۲۰۱۸؛ بلک و همکاران، ۲۰۱۸؛ پتر و همکاران، ۲۰۱۵؛ بلک و کزینز، ۲۰۰۵) و مطالعه‌های راهبردی و کسب و کار (گیلف و همکاران، ۲۰۲۱؛ شوئنزه و همکاران) تأکید کرده‌اند.

از این رو، با عنایت به توجه فزاینده‌ای که طی این سال‌ها، در سطح دنیا به روش‌های ویدیویی شده است، مطالعه حاضر تلاش می‌کند یک مسیر هدایت‌شده و کاربردی جهت انتخاب، طرح‌ریزی و اجرای موفقیت‌آمیز تحقیقات ویدیویی ارائه بدهد، البته در ایران، فقر مطلق مطالعاتی در این زمینه وجود دارد و گویا هنوز این روش‌ها و کاربردهای آن‌ها ناشناخته باقی مانده است. هدف این مطالعه، مرور ادبیات، یا نقد آنچه پیش از این درباره روش‌های ویدیویی وجود داشت، نیست، بلکه تلاش بر این است تا با تلفیق و تحلیل آنچه از مطالعات پراکنده و نامسنجم گذشته، به آن‌ها دست پیدا کردیم، به محققان کمک کنیم تا تحقیق‌های خود را در یک مسیر درست هدایت کنند.

بنابراین، این مطالعه دو هدف دارد: نخست؛ شفاف‌سازی بیشتر درباره شالوده معرفت‌شناختی روش‌های ویدیویی و همچنین رویکردهایی که تحقیق‌های ویدیویی می‌توانند در قالب آن‌ها صورت بگیرند. بدین منظور مطالعه‌های متعدد کاربردی و نظری در این زمینه مورد بررسی قرار می‌گیرد تا در نتیجه آن، یک دیدگاه روشن و قابل درک ارائه شود. دوم؛ ارائه یک چارچوب واضح، کاربردی و گام‌به‌گام، که می‌تواند راهنمای پژوهشگران در تحقیق‌های ویدیویی باشد. برای این منظور، دیدگاه‌های پراکنده و مطالعه‌های کاربردی قبلی نیز، تا حدودی به ما کمک می‌کنند تا ایده خود را به واضح‌ترین شکل ممکن ارائه دهیم.

سازماندهی این مقاله، به این صورت است که ابتدا، شالوده‌های معرفت‌شناختی روش‌های ویدیویی مورد بررسی قرار می‌گیرد تا ماهیت دانش از نگاه این روش‌ها، برای پژوهشگران مشخص شود. سپس، به انواع رویکردهای تحقیق‌های ویدیویی پرداخته می‌شود و با بررسی تعدادی از تحقیق‌هایی که در هر یک از این رویکردها صورت گرفته است؛ مزایا، معایب و نقش مشارکت‌کنندگان در آن‌ها مشخص می‌شود. در نهایت؛ گام‌های عملی معرفی می‌شود که پژوهشگران می‌توانند برای انجام بهتر تحقیق‌های ویدیویی در مسیر آن‌ها قدم بردارند.

1. Skjaelaen
2. Heath & Luff
3. Hindmarsh & Llewellyn
4. Hietanen & Andéhn
5. Schwenzow

شالوده‌های معرفت‌شناختی

معرفت‌شناسی^۱، شیوه‌ای برای نگاه به جهان و معنا دادن به آن است. معرفت‌شناسی در ارتباط با ماهیت، دامنه و مشروعیت دانش است و مشخص‌کننده اینکه چه دانشی امکان‌پذیر است و می‌توان برای آن تلاش کرد (کروتی، ۱۹۹۸). معرفت‌شناسی درباره این موضوع است که چه چیزی به عنوان دانش قابل قبول در یک تحقیق در نظر گرفته می‌شود، یا باید در نظر گرفته شود (برایمن، ۲۰۰۸: ۱۳). در واقع، معرفت‌شناسی، درباره مفروضاتی است که یک فرد یا پژوهشگر درباره مبانی دانش، ماهیت و شکل آن، چگونگی دستیابی به آن و نحوه برقراری ارتباط با انسان‌های دیگر دارد. بنابراین، مفروضات معرفت‌شناختی که پژوهشگر درباره دانش دارد، بر چگونگی کشف دانش تأثیر عمیقی می‌گذارد (کوهن^۲ و همکاران، ۲۰۰۷: ۷).

مطابق با این، روش‌های ویدیویی، می‌تواند منعکس‌کننده معرفت‌شناسی متفاوتی باشد (ویلوهیت^۳، ۲۰۱۷). همان‌طور که واضح است، پژوهشگر باید ویدیو را، به جای یک رسانه، به عنوان یک روش تلقی کند. بنابراین، ویدیو و به‌طور اخص آنچه را که از بطن آن حاصل می‌شود، به عنوان منابع معنی‌ساز پذیرفته و در یک سطح کلی موضع معرفت‌شناسانه خاصی را اتخاذ کرده است (هادفیلد و هاو، ۲۰۱۲)؛ موضعی که هم تولید دانش را به‌طور اجتماعی به رسمیت می‌شناسد هم وظیفه آن را به عنوان ابزاری برای آگاه‌سازی یا توانمندسازی و مقابله با مشکلات اجتماعی (هادفیلد و هاو، ۲۰۱۲؛ لی هو، ۲۰۱۹؛ زوتل، ۲۰۱۳). این موضع معرفت‌شناسانه، می‌تواند تا حدودی، مفروضات پژوهش ویدیویی را به تئوری انتقادی^۴ نزدیک کند؛ جایی که اعتقاد بر این است، افراد فعالانه می‌اندیشند و بدون در نظر گرفتن قواعد و هنجارهای تعریف‌شده موجود، دست به کنش می‌زنند. در این نظریه، فرض بر این است که پژوهش باید آگاهی و دانشی را به وجود بیاورد که منجر به تحول و بهبود اوضاع جهان شود، به‌خصوص باعث منتفع شدن و ارتقاء زندگی در طبقاتی شود که زیر فشار و رنج قرار گرفته‌اند (ارمان، ۲۰۱۷؛ بروکفیلد، ۲۰۱۴).

بدین ترتیب، از دیدگاه معرفت‌شناختی، ممکن است محقق، در پی مطالعه ویدیو - محور یک پدیده در بستر واقعی آن، با این پیش‌فرض باشد که مطالعه می‌تواند به شناختی منجر شود که هدف نهایی آن، آگاه‌سازی افراد ذی‌ربط در ارتباط با جنبه‌های تاثیرگذار یا پیامدهای موضوع است (تیلچک و لویاخ، ۲۰۱۵؛ فرگوسن و همکاران، ۲۰۲۰؛ مینیوگا، ۲۰۱۸؛ بویر و همکاران، ۲۰۱۷)، یا فرض محقق بر این است که مطالعه ویدیو - محور، می‌تواند به افراد آسیب‌دیده یا ضعیف در غلبه بر مشکلات و ارتقاء سطح زندگی آنها کمک کند (کیلانوفسکی

1. Epistemology
2. Cohen
3. Wilhoit
4. Critical Theory

و همکاران، ۲۰۱۴؛ اسنایدر و همکاران، ۲۰۱۹؛ هاینز و تانز، ۲۰۱۵؛ ترمبلی و هریس، ۲۰۱۸؛ ویرا و همکاران، ۲۰۱۴).

به زعم هادفیلد و هاو (۲۰۱۲) وقتی گفته می‌شود یک تمایز معرفتی در روش‌های ویدیویی وجود دارد، ابتدا، یک دیدگاه دیدارشناختی وجود دارد که ویدیو، به عنوان یک روش، شکل خاصی از معرفت را ارائه می‌دهد و برای کسانی که آن را مشاهده می‌کنند، تجربه‌های معرفت‌شناختی متمایز و متفاوتی را ایجاد می‌کند. به عبارت دیگر، "داده‌های متمایز معرفت‌شناختی" را برای تجربه پدیده ارائه می‌دهد (هادفیلد و هاو، ۲۰۱۲). بنابراین، اگر هدف درک تجربه شرکت‌کنندگان از جنبه‌های کلامی و غیرکلامی باشد، به احتمال زیاد داده‌های ویدیو می‌تواند زوایای پنهان این جنبه‌ها را پدیدار کند (متاندون، ۲۰۱۵؛ ویلهویت، ۲۰۱۸). این فرض اساسی وجود دارد که داده‌های حاصل از این روش‌ها، شامل ویژگی‌ها و جزئیات پنهان است که محقق، با تسلطی که به آن‌ها دارد، می‌تواند با مرور مکرر و ویرایش، آن‌ها را کشف کند (اسکالن و همکاران، ۲۰۲۰). این داده‌های متمایز، علاوه بر اینکه برای مشارکت‌کنندگان فرصت منحصربه‌فردی را برای ابراز خودشان فراهم می‌سازد (اسنایدر و همکاران، ۲۰۱۹؛ جوئیت، ۲۰۱۲)، به محققان کمک می‌کند تا دسترسی قابل توجهی به تجارب زیسته مشارکت‌کنندگان داشته باشند (هادفیلد و هاو، ۲۰۱۲)، و از دیدگاه نزدیک‌تر به واقعیت، پدیده را درک و گزارش کنند.

بحث دیگر درباره نقش فناوری ویدیو در فرایند و درنهایت، کیفیت نتایج پژوهش است. در اینجا تأکید بر این است که فناوری ویدیو، این فرصت را به محققان می‌دهد تا بازنمایی‌های چندگانه و چندرسانه‌ای غنی از پدیده‌هایی را فراهم کنند که پتانسیل ارائه بینش تحلیلی جدید را دارد. به بیان ساده‌تر "بازنمایی‌های متمایز معرفت‌شناختی" را از داده‌ها ارائه می‌دهد (هادفیلد و هاو، ۲۰۱۲). ویدیو به عنوان یک فناوری، می‌تواند رویدادهای مؤثری را ثبت کند که پژوهشگر را، مجبور به تفکر و مواجهه فعال جهت رمزگشایی از مفاهیم آن از لحاظ شناختی می‌کند (هیتانن و روکا، ۲۰۱۸). روش‌های ویدیو - محور، آنچه را مشارکت‌کنندگان تجربه می‌کنند، تهییج، و فعالیت‌های روزمره آنها را برای خودشان و پژوهشگران قابل درک‌تر می‌کنند. به این معنی که با مشاهده رویدادهایی که اتفاق افتاده، شرکت‌کنندگان می‌توانند از درون فعالیت‌هایی که قسمتی از آن هستند و باعث وقوع آن شده‌اند، بینش‌های جدید و تازه‌ای را منعکس، تفسیر و یا تولید کنند (اسکالن و همکاران، ۲۰۲۰). از این رو، به مشارکت‌کنندگان کمک می‌کند تا توجهشان را به سمت خودشان معطوف کنند و هم‌راستا با محقق، با هدف پژوهش درگیر شوند و درباره فعالیت‌های ضبط‌شده تأمل کنند (ویلهویت، ۲۰۱۷).

از سوی دیگر، پویایی ویدیو می‌تواند امکان بیان تغییرهای مداومی را فراهم کند که به سادگی، در دیگر شیوه‌های شناخت میسر نیست (هیتانن و روکا، ۲۰۱۸)؛ این ویژگی می‌تواند امکان شناخت تغییرها و توالی اقدام‌ها را از نظر زمانی فراهم کند. در روش‌های ویدیویی، محقق در یک زمان ثابت، در حال استخراج معنای عینی و آشکار از مشارکت‌کننده نیست، بلکه معنای دیداری و شنیداری را در طول مشارکت و از زمانی ایجاد می‌کند که تجربه‌های مشارکت‌کننده را کاوش می‌کند (ویلهوریت، ۲۰۱۷). قدرت داده‌های ویدیویی این است که امکان مشاهده مکرر یک پدیده را، در هر زمان، برای چندین بیننده فراهم می‌کند و پژوهشگران، می‌توانند جزئیات مختلف را، در هر بار مشاهده به دست آورند (دکیور-گانبی^۱ و همکاران، ۲۰۱۲).

رویکردهای تحقیق ویدیویی

انجام تحقیقات ویدیویی، می‌تواند بسته به هدف پژوهش و زمینه آن از منظر رویکردهای متفاوتی انجام گیرد. بررسی تحقیق‌های ویدیویی قبلی نشان می‌دهد، بیشتر آن‌ها که توصیف روشنی در استفاده از روش‌های ویدیویی داشته‌اند از نظر رویکرد می‌توانند در یکی از این چهار دسته قرار گیرند؛

۱. ویدیوگرافی

ویدیوگرافی^۲، فرایند تولید و اشتراک‌گذاری دانش از طریق جمع‌آوری و تحلیل عناصر دیداری است (پتر و همکاران، ۲۰۱۵). ویدیوگرافی، برخلاف روش‌های سطحی، مخاطبان را از نزدیک در تحقیق مشارکت می‌دهد. محقق با مخاطبان، تعامل مستقیم دارد و آنها را در ساخت معنا درگیر می‌کند (سرچینا، ۲۰۱۸). در حقیقت، این نوع ویدیو در درجه نخست، در جست‌وجوی جمع‌آوری نشانه‌های غیرکلامی غنی^۳ برای برانگیختن تأمل انتقادی است و فقط شیوه‌ای را برای جمع‌آوری داده‌های مشاهده‌ای بنا توصیف پدیده‌ها دنبال نمی‌کند (جوئیت، ۲۰۱۲). در ویدیوگرافی، پدیده‌ها در متن اجتماعی و فرهنگی خودشان بازنمایی و تئوریزه می‌شوند (بلک و همکاران، ۲۰۱۸).

محققان، هنگام انجام فعالیت‌های عادی، افراد را "در میدان" مشاهده قرار می‌دهند و از آنها فیلم می‌گیرند. ویدیوها برای شناخت ماهیت رفتار طبیعی، از جمله بررسی عملکردهای خرد، مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرند. برای مثال، این شیوه می‌تواند فیلمبرداری در یک محیط فرهنگی خاص باشد، یا در یک محیط سازمانی، می‌تواند شامل اقدام‌هایی نظیر تحلیل

1. DeCuir-Gunby
2. Videography
3. Rich nonverbal cues

و ساخت فیلم از رفتارهای خرد، و فعل و انفعالات اجتماعی در اقدام‌های کاری تیم‌ها شود (وایتینگ و همکاران، ۲۰۱۸).

در این نوع ویدیو، توانایی ایجاد بینش نظری و به کارگیری تخیلات تغییرهای اجتماعی از طریق قدرت عاطفی ویدیو وجود دارد (روکا و هیتانن، ۲۰۱۸). به طور کلی، ویدیوگرافی شکل عمومی برای تحقیق‌های ویدیویی است که شامل جمع‌آوری داده به وسیله ویدیو می‌شود (لینچ و استنلی، ۲۰۱۸؛ پتر و همکاران، ۲۰۱۵). یعنی می‌توان ادعا کرد، در هر مجموعه از ضبط داده‌های ویدیویی، به نوعی با ویدیوگرافی سروکار داریم.

مردم‌نگاری ویدیویی^۱ از معروف‌ترین شکل‌های ویدیوگرافی، در تحقیق‌های ساختارهای اجتماعی و قوم‌شناسی است که محقق در پی ثبت تجارب معتبر و جهان‌های اجتماعی و نمادین می‌رود و اقدام به تفسیر و توصیف ویدیو می‌کند (روکا و هیتانن، ۲۰۱۸). در واقع، این یک گزارش روایتی مردم‌نگارانه، در قالب مطالعه‌های موردی ویدیویی است (اریکسون، ۲۰۱۱). بنابراین، ابزاری است که به مردم‌شناسان کمک می‌کند تا فرهنگ، سنت‌ها و آیین مردمان را مورد مطالعه قرار دهند (گریگوری^۲، ۲۰۲۰).

علاوه بر این، رشد فناوری، در سال‌های اخیر، منجر به شکل‌گیری نوع جدیدی به نام ویدیوگرافی صفحه‌نمایش^۳ شده است. ویدیوگرافی صفحه‌نمایش، یک روش تحقیق است که از ضبط تصاویر روی صفحه‌نمایش، یعنی ویدیوهای فعالیت‌ها یا خروجی‌های صفحه، به عنوان اصلی‌ترین راه‌گردآوری داده، استفاده می‌کند. در واقع، رفتارها و تعامل‌های زنده دیجیتال و پویای روی صفحه‌نمایش را، هنگام وقوع، با استفاده از نرم‌افزارهایی که مختص این کار هستند، ضبط می‌کند. بنابراین، سوابق مرتبط با حرکت و پویایی در محیط‌های دیجیتال، مانند جست‌وجوی اطلاعات، خرید برخط، و مواردی از این قبیل را می‌توان به دست آورد که معمولاً با استفاده از روش‌های دیگر قابل رویت نیست. این روش، خارج از فضای دیجیتال و فعالیت‌های مبتنی بر صفحه‌نمایش، قابل استفاده نیست (کواف، ۲۰۱۹).

۲. ویدیو مشارکتی

ویدیو مشارکتی^۴، در اواخر دهه ۱۹۶۰، با هدف استفاده از فناوری ویدیو به منظور ارتقاء جامعه‌سازی و توسعه آگاهی انتقادی ظهور کرد (سانچز، ۲۰۲۰) و در دهه گذشته، در پروژه‌ها و تحقیقات علمی مورد توجه بیشتری قرار گرفته است (اسنایدر و همکاران، ۲۰۱۹). ویدیو مشارکتی، فرایند ساخت ویدیو درباره یک موضوع است که با همکاری گروه یا جامعه‌ای

1. Video Ethnography
2. Gregory
3. Screencast videography
4. Participatory Video

خاص صورت می‌گیرد (لی و هو، ۲۰۱۹؛ سانچز، ۲۰۲۰). ویدیو مشارکتی، یک روش انسان‌شناختی^۱ است (زوتل، ۲۰۱۵) که به منظور کاهش مغایرت و ابهام بین مفاهیم و مدل‌های محققان با افراد یک جامعه، کنترل دوربین و فرایند ثبت تجربه‌های مشارکت‌کنندگان را به خودشان واگذار می‌کند (اسنایدر و همکاران، ۲۰۱۹؛ وایتینگ و همکاران، ۲۰۱۸). فرض اصلی این شیوه این است، که به جای اینکه محققان دربارهٔ افراد صحبت کنند، به افراد اجازه داده می‌شود تا دربارهٔ خودشان صحبت کنند و در مورد مشکلات و مسائل زندگی‌شان تأمل کنند (اسنایدر و همکاران، ۲۰۱۹؛ مک‌دوگل و همکاران، ۲۰۲۰؛ کاردینال، ۲۰۱۹). در واقع ویدیو مشارکتی، با استفاده از مشارکت خود افراد، امکان بررسی تجربه‌های آنها را فراهم می‌کند. در فرایند ساخت ویدیو مشارکتی، به شرکت‌کنندگان در تحقیق، امکان دسترسی به تجهیزات ضبط ویدیو داده می‌شود و شرکت‌کنندگان، برای اطمینان از مستند کردن صحیح موضوع مورد مطالعه، آموزش می‌بینند (جوئیت، ۲۰۱۲). همچنین، امکان مشارکت خود پژوهشگر در فرایند ضبط ویدیو وجود دارد؛ اینکه دوربین تا چه اندازه در دست مشارکت‌کنندگان باشد و پژوهشگر تا چه اندازه در ویدیو مشارکت دارد، موضوع انعطاف‌پذیری است (وایتینگ و همکاران، ۲۰۱۸).

ویدیو مشارکتی، ابزار مناسبی برای به‌دست آوردن دانش بومی، کمک به مردم یک جامعه با زمینه‌های مختلف، برای اطلاع‌رسانی و اقدام برای بهبود وضعیت موجود، مانند کمک به توسعه برنامه‌های بهداشتی یا به گوش رساندن بی‌عدالتی نهفته در پدیده‌های اجتماعی است (لی و هو، ۲۰۱۹؛ کاردینال، ۲۰۱۹). به عبارت دیگر، می‌تواند در جهت انسان‌شناسی و کمک به توانمندسازی افراد یا گروه‌ها مورد استفاده قرار گیرد. این می‌تواند موجب پرورش افراد شود و ظرفیت آنها را، برای تأثیرگذاری در تصمیم‌های مرتبط با زندگی‌شان بهبود دهد (اسنایدر و همکاران، ۲۰۱۹؛ زوتل، ۲۰۱۳).

اغلب ویدیوهای مشارکتی، به صورت جمعی است، اما در بعضی موارد، همانند ثبت خاطره‌های ویدیویی^۲، می‌تواند حالت انفرادی تر هم داشته باشد (زاندل^۳ و همکاران، ۲۰۱۸؛ بیتز^۴، ۲۰۱۳؛ جوئیت، ۲۰۱۲). در این شیوه، شرکت‌کننده می‌تواند ویدیو را از طریق دوربین گوشی ضبط کند. در این صورت نیاز به تجهیزات خاص فیلم‌برداری نیست و فرد خاطره‌های روزانهٔ خود را، در قالب فیلم ثبت می‌کند (زاندل و همکاران، ۲۰۱۸؛ بیتز، ۲۰۱۵). در واقع، این شیوه نوعی ویدیو مشارکتی خودکار است که در آن، دوربین در اختیار مشارکت‌کننده است و فرایند ضبط، بدون حضور محقق، در محیط طبیعی اتفاق می‌افتد (بیتز، ۲۰۱۵)؛ یعنی

1. Anthropological
2. Video diaries
3. Zundel
4. Bates

مشارکت‌کننده، با توجه به اولویت و اهمیت مسائل، زمان و مکان ضبط را انتخاب می‌کنند. این روش از ضبط ویدیوهای طولانی مدت می‌کاهد و مشکل سوگیری محققان را در انتخاب ویدیو نیز کاهش می‌دهد (پتروس و همکاران، ۲۰۱۶).

۳. ویدیو استنباط

ویدیو استنباط، یک نوع تحقیق ویدیویی است که با استفاده از نمایش ویدیوها، شرکت‌کنندگان را ترغیب می‌کند تا در مورد برخی مسائل به طور گسترده‌تری بحث کنند (لی و هو، ۲۰۱۹). در ویدیو استنباط از مصاحبه‌ها، برای غنی‌سازی داده‌های ویدیویی استفاده می‌شود و همچنین بالعکس (لینچ و استنلی، ۲۰۱۸). در واقع، ویدیو استنباط، در کنار مصاحبه‌ها یا گروه‌های کانونی، به تقویت و برانگیختن یادآوری و فراهم کردن زمینه‌ای برای ایجاد تأمل^۲ و تفسیر گسترده‌تر از موضوع کمک می‌کند (وایتینگ و همکاران، ۲۰۱۸؛ جوئیت، ۲۰۱۲). فرایند تفسیر را، معمولاً متخصصان هدایت می‌کنند و از ضبط‌های ویدیویی، به عنوان بازتاب عینی واقعیت استفاده می‌شود. از آنجایی که ویدیوها بیشتر از منظر خاصی ضبط می‌شوند، ممکن است ارزش‌ها یا تعصبات خاصی را منعکس کنند (لی و هو، ۲۰۱۹). بنابراین، پس از اتمام فرایند ضبط، در کمترین فاصله زمانی، باید جلسات استنباط تشکیل شوند (هنری و فترز، ۲۰۱۲)، و در حالی که مشارکت‌کنندگان در حال تماشای و تأمل در مورد یک ویدیو از یک رویداد هستند، درباره آن مصاحبه می‌کنند (هنری و همکاران، ۲۰۱۱). مثلاً، ویدیوهایی را که از فعالیت‌های افراد تهیه شده است به خودشان نشان داده و از آنها خواسته می‌شود تا آزادانه درباره بخش‌های مختلف آن توضیح دهند. (سودستروم و همکاران، ۲۰۱۷)، یا ممکن است، برای کاوش عمیق در مورد رویدادهای موجود در ویدیو از مشارکت‌کنندگان سؤال‌های باز یا نیمه ساختاریافته پرسیده شود (هنری و همکاران، ۲۰۱۱). «در واقع ویدیو استنباط یک رویکرد عمق‌دهنده است و غالباً پس از انجام ویدیوگرافی یا ویدیو مشارکتی، از ویدیو استنباط، به عنوان یک شیوه مکمل برای افزایش غنای تحقیق استفاده می‌شود» (لینچ و استنلی، ۲۰۱۸).

مصاحبه‌های ویدیو استنباط، مستلزم این است که مشارکت‌کنندگان ویدیوهای مربوط به آخرین تعامل‌ها را، همزمان برای بحث و بررسی دقیق‌تر از آنچه می‌تواند در یک مصاحبه استاندارد امکان‌پذیر باشد، مشاهده کنند (فلاور، ۲۰۱۴؛ ویرا و همکاران، ۲۰۱۴). در این مصاحبه‌ها، شرکت‌کنندگان به طور خاص، در مورد محتوای ویدیو بحث می‌کنند و کانون توجه، به جای اینکه روی مشارکت‌کننده باشد، بر آنچه در ویدیو مشاهده می‌شود متمرکز است (لیبنبرگ و همکاران، ۲۰۱۴؛ ویرا و همکاران، ۲۰۱۴). البته باید مراقب بود که نظرهای

1. Video elicitation
2. Reflection

شرکت‌کنندگان نیز، به جای اینکه بر رویداد موجود در ویدیو متمرکز باشند، به زمینه مصاحبه تحقیق معطوف نشود (هنری و فترز، ۲۰۱۲).

جلسات استنباط ویدیو، به عنوان مداخله مؤثر^۱، از طریق ارزیابی دوباره شرکت‌کنندگان از اقدام‌هایشان، جهت آشکار کردن رفتارها و دلایل آنها استفاده می‌شود (ویرا و همکاران، ۲۰۱۴). محقق در این شیوه، می‌تواند با مشاهده تعامل‌ها در ویدیوها، به بررسی احساسات، افکار، و ارزش‌های بیان‌شده شرکت‌کنندگان بپردازد (لی و هو، ۲۰۱۹). این رویکرد، برای پژوهش درباره سوژه‌های دخیل در یک رویداد، برای بازسازی تفکرات گذشته، ایجاد بازتاب و تأمل در اقدام‌ها، به دست آوردن بینش‌ها و نظرها درباره یک باور یا برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد معنای فعالیت‌ها و ساختارهای دانش در یک حوزه، دریافت بازخورد و بهبود یک وضعیت کاربرد دارد (جوئیت، ۲۰۱۲).

۴. ویدیوهای موجود

همان‌طور که ویدیوهای موجود^۲، گسترش پیدا کرده‌اند، تحقیقات دانشگاهی نیز، به طور فزاینده‌ای، در رشته‌های مختلف علمی به این ویدیوها رجوع کرده‌اند (کوشا و همکاران، ۲۰۱۲). بسترهای^۳ برخط^۴ ویدیو، مانند یوتیوب که محتواهای آن به طور طبیعی رشد پیدا کرده‌اند، امکان جست‌وجو و طبقه‌بندی ویدیوها را از طیف گسترده‌ای از موضوع‌های علمی و عمومی دارند. استفاده از ویدیوهای موجود، شامل تجزیه و تحلیل ویدیوهایی است که مستقل از روند تحقیق ایجاد شده‌اند؛ یعنی محقق فعلی و شرکت‌کنندگان آن‌ها را ایجاد نکرده‌اند؛ مانند ویدیوهایی که به طور فزاینده‌ای در اختیار رسانه‌های پخش و اینترنت هستند (وایتینگ و همکاران، ۲۰۱۸؛ نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴). استفاده داوطلبانه از این رسانه‌ها، تصورات شخصی و گاه خصوصی افراد را، به مصنوعات در دسترس عموم تبدیل می‌کند (پترسون، ۲۰۱۸). در واقع پژوهشگر، ویدیوهایی که قبلاً با اهداف دیگر تولید شده، یا ویدیوهایی را که برای تحقیقات دیگری مورد استفاده قرار گرفته‌اند از بایگانی‌ها یا بستری مانند یوتیوب یا دیگر پایگاه‌های داده‌های ویدیویی در نظر می‌گیرد. در این سبک از تحقیق ویدیویی، درک تاریخیچه یک ویدیو، زمینه تولید آن، هدف اصلی و مخاطب آن، و چگونگی تعبیه این عوامل در ویدیو و همچنین مواردی که در ضبط ویدیو از دست رفته از پیش کاوش می‌شود (آسن و مونتاقو^۵، ۲۰۱۴). محققان، بر اساس معیارهای مشخصی، تعداد قابل ملاحظه‌ای از ویدیوهای موجود را

1. Effective intervention
2. Existing videos
3. Platform
4. Online
5. Asan & Montague

گردآوری می‌کنند و سپس محتواهایی از آن‌ها را، که مرتبط با هدف تحقیق است، مورد تحلیل قرار می‌دهند تا به ویژگی‌ها یا الگوهای معنادار دست یابند (نیکول و نانسن، ۲۰۱۸؛ مولر و همکاران، ۲۰۱۹؛ ویتاکر و همکاران، ۲۰۱۴). البته در تحقیق‌های مرتبط با سازمان، مانند تحلیل ویدیوهای سازمانی، ممکن است تحقیق تنها مبتنی بر محتوای ویدیو نباشد و جنبه‌های دیگری را نیز شامل شود؛ برای مثال، می‌تواند ملاحظات گسترده‌ای دربارهٔ مصارف و تولید ویدیو را نیز مد نظر قرار دهد. اغلب نشانه‌شناسی^۱ و تحلیل گفتمان^۲ از تکنیک‌های اصلی برای تحلیل این نوع ویدیوها به شمار می‌روند (وایتینگ و همکاران، ۲۰۱۸).

مقایسه رویکردهای تحقیق‌های ویدیویی

در جدول ۱، تعداد ۲۵ نمونهٔ منتخب از تحقیق‌هایی که با رویکردهای ویدیویی انجام گرفته، نقشی که مشارکت‌کنندگان در هر رویکرد دارند، دلیل استفاده از رویکرد (هدف پژوهش)، راهبرد^۳ کلی مطالعه، همراه مزایا و معایب هر رویکرد مورد مقایسه و بررسی قرار گرفته است. در این جدول، تنها تحقیق‌هایی در نظر گرفته شده که توصیف روشی از روش ویدیویی مورد استفاده دارند و تحقیق آن‌ها می‌تواند شواهد واقعی را در استفاده از رویکردهای معرفی شده فراهم آورد.

- 1 Semiotic
- 2 Discourse analysis
3. Strategy

جدول ۱. مقایسه انواع رویکردهای تحقیق‌های ویدیویی

معايب رویکرد	مزایای رویکرد	راهبرد مطالعه	دلیل استفاده از رویکرد	نقش مشارکت کنندگان	رویکرد تحقیق ویدیویی
<ul style="list-style-type: none"> ● امکان تغییر رفتار طبیعی مشارکت کنندگان. ● فقدان درک پاره‌ای از نیت‌ها و انگیزه‌های درونی که در پس اقدام‌های پنهان است. ● ضبط موارد حاشیه‌ای و دور از اهداف تحقیق. 	<ul style="list-style-type: none"> ● رویت نشانه‌های غیر کلامی سوژه‌های مورد بررسی. ● فهم رفتارها و تعامل‌های طبیعی مشارکت کنندگان. ● فهم پدیده‌ها در متن اجتماعی - فرهنگی خودشان. 	مطالعه آزمایشی طولی	پژوهش کیلانوسفکی و همکاران (۲۰۱۴): آموزش مزایای تغذیه و فعالیت فیزیکی سالم با استفاده از یک برنامه درسی بهداشتی چندرسانه‌ای و مناسب با قومیت به کودکان کارگر کشاورزی مهاجر در یک مدرسه راهنمایی.	مشارکت‌کننده درگیری ناچیزی با فرآیند گردآوری و با پژوهشگر دارد.	ویدیوگرافی
		مطالعه آزمایشی مقطعی	پژوهش پویکلا و همکاران (۲۰۱۵): بررسی یادگیری صلاحیت‌های مورد نیاز برای دانشجویان پرستاری در یک تجربه پرستاری شبیه‌سازی شده.		
		مردم نگاری	پژوهش تیلچک و لویاخ (۲۰۱۵): استفاده از ویدیوگرافی به عنوان راهی برای شناخت و توصیف پیچیدگی و تغییرپذیری زندگی جوانان درون فرهنگ‌هایی که در آن زندگی می‌کنند.		
		مطالعه آزمایشی مقطعی	پژوهش فرگوسن و همکاران (۲۰۲۰): بررسی و شناخت نحوه مقاومت جوانانی که سیگار می‌کشند در برابر انگ و مذمت اجتماعی.		
		مطالعه آزمایشی طولی	پژوهش شیخ‌فرد و حقیقی (۲۰۲۰): بررسی رفتار عابرن پیاده و رانندگان و شناخت علل تصادفات به منظور ایجاد مدل‌های ایمنی بهتر.		
		---	پژوهش هانپا و همکاران (۲۰۱۹): مطالعه جزئیات روابط مشترک بین گردشگران و حیوانات درگیر در خدمات گردشگری (خدماتی که در آن‌ها از حیوانات استفاده می‌شود).		

<p>● فقدان تخصص و مهارت مشارکت کنندگان برای کار کردن با تجهیزات ضبط.</p> <p>● امکان منحرف شدن ویدیو مشارکتی از اهداف مشخص شده پژوهش.</p>	چندموردی مطالعه	پژوهش ربمان و همکاران (۲۰۱۴): مطالعه موقعیت‌های طاقت‌فرسا و سختی‌های رانندگان کامیون، هنگام کار در خارج از کابین برای بهبود مسائل مرتبط با ارگونومی رانندگان.
	چندموردی مطالعه	پژوهش اسنایدن و همکاران (۲۰۱۹): توصیف چالش‌ها و مشکلات کشاورزان آفریقایی در مدیریت زمین‌هایشان و راهکارهای پیشنهادی آنها با ادراک پیام‌های خودشان.
	اقدام پژوهی	پژوهش هاینز و تانر (۲۰۱۵): کمک به ارتقاء دانش و توانمندسازی جوانان برای ایجاد تاب‌آوری در برابر تغییرات آب و هوایی و بلایا در سطح جامعه.
	چندموردی مطالعه	پژوهش ترمبلی و هریس (۲۰۱۸): بررسی مسائل مرتبط با آب و بهداشت در چند کشور آفریقایی با هدف بهبود دسترسی به خدمات بهداشتی و آب.
	اقدام پژوهی	پژوهش ویلر (۲۰۰۹): ایجاد فرصت برای مردمان محله‌های فقیر ریودوژانیرو برزیل برای اینکه بتوانند از طریق اقدام‌های اجتماعی مشارکتی بین خشونت و شهروندی توازن ایجاد کنند.
	مطالعه آزمایشی طولی	پژوهش مک‌دوگل و همکاران (۲۰۲۰): استفاده نواورانه از ویدیو مشارکتی به عنوان ابزاری برای کمک به تقویت توسعه روایت، بین افراد روان‌پزش جهت رشد روند بهبودی این بیماران.
مردم‌نگاری	پژوهش مینویوگا (۲۰۱۸): بررسی پیامدهای یک فاجعه طبیعی از منظر روایت‌های افراد آن جامعه.	

مشارکت‌کننده، فعالانه در گردآوری داده‌ها به پژوهشگر کمک می‌کند. ولی در تفسیر داده‌ها نقش اندکی دارد.

ویدیو مشارکتی

ویدئو استنباط

مشارکت‌کننده در فرایند گردآوری درگیری اندکی دارد، ولی در تفسیر و معنا دادن به داده‌ها کمک زیادی به پژوهشگر می‌کند.

<p>پژوهش لی و هو (۲۰۱۹): استفاده از استنباط ویدئویی در مصاحبه‌های گروه کانونی با تمرین‌کنندگان سالمند برای مراقبت از زوال عقل در یک خانه سالمندان.</p>	<p>اقدام پژوهی</p>
<p>پژوهش لیبنبرگ و همکاران (۲۰۱۴): کاوش در جمعیت جوان حاشیه‌نشین و فرایندهایی که این افراد برای پرورش، مقاومت، تاب‌آوری و کنار آمدن با مشکلات با آنها درگیر می‌شوند.</p>	<p>مردم‌نگاری</p>
<p>پژوهش ویرا و همکاران (۲۰۱۴): مطالعه خطرات افتادن و روش‌های بالقوه برای کاهش ریسک افتادن یا زمین خوردن‌های مرتبط با انتقال در مراقبت‌های طولانی‌مدت.</p>	<p>مطالعه موردی</p>
<p>پژوهش هنری و همکاران (۲۰۱۱): مطالعه اینکه آیا پزشکان و بیماران اطلاعاتی را که به احتمال نشانه‌های ضمنی یا قضاوت‌های مبتنی بر نشانه‌های ضمنی را هنگام معاینه‌های نگهداری سلامت است شناسایی می‌کنند و مورد تأکید قرار می‌دهند.</p>	<p>---</p>
<p>پژوهش فلاور (۲۰۱۴): کاوش درباره شیوه‌هایی که از طریق آن والدین و درمانگر تجربه‌های خود را درباره موسیقی درمانی کودکان، توصیف می‌کنند.</p>	<p>مطالعه آزمایشی طولی</p>
<p>پژوهش سودستروم و همکاران (۲۰۱۱): تهیه ویدئوهایی از زندگی شهری بیماران روان‌پریش و سپس برگزاری جلسه‌هایی با آنها جهت بررسی اینکه چگونه آنها پس از بروز اولین مراحل روان‌پریشی، عوامل شهری استرس‌زا را مدیریت می‌کنند.</p>	<p>مردم‌نگاری</p>

- ممکن است مشارکت‌کنندگان دلایل برخی اقدام‌ها را فراموش کرده باشند.
- امکان رسیدن به تفاسیر متناقض و گنج‌کننده از نتایج ویدئو و مصاحبه.
- زمان‌بر است و اغلب مستلزم این است که مشارکت‌کنندگان در دو مرحله از تحقیق همکاری کنند.

- برانگیختن یادآوری و تأمل دقیق‌تر در موضوع.
- کاوش و بحث‌های گسترده‌تر پیرامون جزئیات بنیان.

<ul style="list-style-type: none"> ● بیشتر وقت‌ها ویدیوهایی که دقیق با اهداف تحقیق انطباق دارند، به‌ندرت موجود است. ● معمولاً اهداف ویدیو و زمینه‌ای که در آن تولید شده نامشخص است. ● امکان دسترسی به مشارکت‌کنندگان ویدیو، برای گفت‌وگو و دریافت بازخورد از آنها وجود ندارد. ● بیشتر وقت‌ها برای طیف گسترده‌ای از تحقیق‌های ویدیویی مانند تحقیق‌های سلامت و مردم‌نگاری، کاربرد ندارد که مستلزم ضبط ویدیوهای دست اول هستند. 	<ul style="list-style-type: none"> ● اگر منابعی برای ویدیوهای مورد نیاز وجود داشته باشد، با سرعت بالا و هزینه‌اندک می‌توان به تعداد زیادی از ویدیوهای مرتبط دست پیدا کرد. ● در برخی تحقیق‌ها می‌تواند محتوای گسترده‌ای را برای مطالعه طیف‌ها، گروه‌های بزرگ جامعه و روندهای موجود فراهم کند. 	---	<p>پژوهش بویور و همکاران (۲۰۱۷): بررسی میزانی که جوانان قادر به درک پیام‌های سیاسی موجود در ویدیوهای طنزی هستند که به صورت برخط به گردش در می‌آیند.</p>	<p>مشارکت‌کننده در پژوهش حضور ندارد و از این رو هیچ‌گونه درگیری با فرآیند گردآوری و پژوهشگر ندارد.</p>	<p>ویدیوهای موجود</p>
		تئوگرافی	<p>پژوهش نیکول و نانسن (۲۰۱۸): بررسی مشارکت کودکان در رسانه‌های اجتماعی از طریق تجزیه و تحلیل محتوای ویدیوهای باز کردن جعبه اسباب‌بازی که در یوتیوب موجود هستند.</p>		
		تئوگرافی	<p>پژوهش مولر و همکاران (۲۰۱۹): بررسی اطلاعات اجتماعی (بازدید، لایک و نظرها) درباره ویدیوهای برخط که محتوای سرگرمی دارند و مقایسه آن‌ها با اطلاعات اجتماعی ویدیوهای برخط که محتوای سیاسی دارند.</p>		
		تئوگرافی	<p>پژوهش براندو و ربلو (۲۰۲۰): مطالعه نحوه‌ای که سازندگان ویدیوهای برخط برای مدیریت و مقابله با آزار و اذیت‌های اینترنتی نسبت به نوجوانان به کار می‌برند و شناسایی انگیزه‌هایی که باعث می‌شود نوجوانان قربانی آزار و اذیت اینترنتی، داستان قربانی شدن خود را، در همان مکانی که قربانی شده‌اند به اشتراک بگذارند.</p>		
		---	<p>پژوهش ویناکر و همکاران (۲۰۱۴): تجزیه و تحلیل محتوای عمومی و ویژگی‌های خاص ویدیوهای آموزش موسیقی موجود در یوتیوب.</p>		
		---	<p>پژوهش کسکین (۲۰۱۸): بررسی محتوای ویدیوهای مرتبط با آموزش عمومی که در یوتیوب موجود هستند از نظر اینکه آیا آموزش عمومی در این ویدیوها به شکل منفی، مثبت و یا خنثی به تصویر کشیده شده است.</p>		

شکل ۱. مقایسه رویکردهای تحقیقات ویدیویی

گام‌های اجرای تحقیق ویدیویی

این بخش، به ارائه مجموعه اقدام‌هایی می‌پردازد، که یک محقق در طول تحقیق ویدیویی با آن‌ها مواجه است. پژوهش حاضر، با مرور گسترده مطالعات کاربردی و نظری در این زمینه، به این گام‌ها برای تحقیق ویدیویی دست یافته است.

گام نخست: اقدام‌های پیش از شروع ضبط

در نخستین گام، پیش از شروع ضبط، محقق یا تیم تحقیقاتی، باید از طرف مشارکت‌کنندگان تأیید شوند. پس از کسب اجازه برای تأیید برنامه تیم تحقیقاتی، هماهنگی لازم جهت برنامه‌ریزی و آماده‌سازی فرایند ضبط با مشارکت‌کنندگان صورت می‌گیرد (والر و کاپلان، ۲۰۱۸). بدین منظور، پیش از شروع ضبط، دستورالعمل‌های شرکت در مطالعه ویدیویی و فرم رضایت‌نامه فرایند ضبط برای شرکت‌کنندگان ارسال می‌شود. زمان شروع ضبط و بازه زمانی از لحاظ تعداد

روز یا ساعات ضبط، با هماهنگی شرکت‌کنندگان مشخص می‌شود (وایتینگ و همکاران ۲۰۱۸؛ سویینی و همکاران، ۲۰۱۳). همچنین بایدها و نبایدها و نکته‌های اخلاقی حین فیلمبرداری را، محقق، در قالب راهنمای اخلاقی بیان می‌کند (وایتینگ و همکاران، ۲۰۱۸).

سؤال‌های اخلاقی، نه فقط در زمان شروع و طراحی یک پروژه، بلکه در طول فرایند تحقیق نیز مداوم مطرح می‌شود. بنابراین برای همه محققان حائز اهمیت است که درباره پیامدهای اخلاقی تصمیم‌ها و اقدام‌های خود، پیش از فرایند ضبط، فکر کنند. باید درباره چگونگی و چرایی جمع‌آوری داده‌های ویدیویی، اینکه چه نوعی از محصولات ویدیویی از داده‌ها تولید خواهند شد، مشارکت‌کنندگان قرار است در آن‌ها چگونه معرفی شوند و چه کسانی این محصولات را می‌بینند، توضیح داده شود. اگر قرار است داده‌ها منتشر شوند، شکل مناسب ارائه داده‌ها باید انتخاب شود. توصیه می‌شود، اطلاعات مرتبط با نحوه بالقوه انتشار داده‌ها و هرگونه ریسک عملی که مرتبط با فضای برخط است، در اختیار مشارکت‌کنندگان قرار گیرد (ونکوئن، ۲۰۱۹؛ ویرا و همکاران، ۲۰۱۴؛ فرگوسن و همکاران، ۲۰۲۰؛ گلان و همکاران، ۲۰۱۹؛ هنری و فترز، ۲۰۱۲). همچنین محقق، باید تمام جنبه‌هایی را که مربوط به نحوه نمایش اطلاعات مشارکت‌کننده هستند، برای او روشن کند و به هر درخواستی از جانب مشارکت‌کننده، درباره اینکه برخی یا تمام اطلاعات او قابل شناسایی نباشد، احترام بگذارد تا از بروز زمینه ایجاد مشکلات آتی، در حد امکان جلوگیری کند (ونکوئن، ۲۰۱۹؛ هالیم، ۲۰۰۱).

قبل از شروع فرایند گردآوری، پژوهشگر یا تیم پژوهش، باید نسبت به محیطی که مطالعه موضوع در آن صورت می‌گیرد شناخت کافی پیدا کند (هیث و هیندمارش، ۲۰۱۰). شناخت محیط و صحبت با شرکت‌کنندگان، عامل کلیدی برای درک بهتر وضعیت و پیش‌بینی رفتارهای معمول است و قبل از شروع ضبط، می‌تواند زمینه مناسبی را برای انتخاب رفتارها و تسهیل کدگذاری در آینده فراهم کند (والر و کاپلان، ۲۰۱۸). قبل از فرایند ضبط، می‌توان جهت آمادگی، یک کارگاه ضبط آزمایشی برای مشارکت‌کنندگان ترتیب داد تا به سوال‌های احتمالی آنها درباره وضعیت فیلمبرداری پاسخ داده شود (والر و کاپلان، ۲۰۱۸؛ وایتینگ و همکاران، ۲۰۱۸). و تجهیزات و تکنیک‌های فیلمبرداری نیز آزمایش شود (جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷). در صورتی که برای ویدیو مشارکتی، نیاز به آموزش شرکت‌کنندگان باشد نیز، آموزش‌های لازم برای استفاده از تجهیزات ضبط در نظر گرفته می‌شود (وایتینگ و همکاران، ۲۰۱۸).

محقق، باید پیش از شروع فرایند ضبط، درباره مشخصات فنی تجهیزات مورد نظر تصمیم بگیرد و برای پیشامدهای نادر همانند آسیب و از دست رفتن حافظه‌ها تمهیداتی داشته باشد (آسن و مونتگو، ۲۰۱۴؛ هیندمارش و لولین، ۲۰۱۸؛ هالیم، ۲۰۰۱؛ وایتینگ و همکاران، ۲۰۱۸؛ جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷، نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴b).

یکی از محدودیت‌های اصلی در فرایند ضبط ویدیو، فقدان زمینه است. به این معنا که

ویدیو، اتفاق‌های قبل و بعد از ضبط را نشان نمی‌دهد (هالیما، ۲۰۰۱). یک شیوه برای جبران کمبود زمینه، استفاده از شیوه‌های دیگر، برای به دست آوردن اطلاعات از طریق داده‌های موجود از محیط مورد مطالعه است (هالیما، ۲۰۰۱؛ آسن و مونتگو، ۲۰۱۴؛ نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴a). این اطلاعات می‌تواند از طریق پرسشنامه (جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷)، یا انجام مصاحبه حتی برخط، قبل از فرایند ضبط از مشارکت‌کنندگان جمع‌آوری شود (وایتینگ و همکاران، ۲۰۱۸). مشکل جدی بالقوه‌ای که ممکن است محقق بعداً با آن مواجه شود، ناکافی بودن جمع‌آوری داده‌های پشتیبانی، برای درک وقایعی است که حین ضبط ویدیو رخ می‌دهد (جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷). داشتن حجم داده‌ای که به اندازه کافی بزرگ باشد، برای محقق در روند چرخه تحلیل حیاتی است (جاکوب و همکاران، ۱۹۹۹).

از مشکلات موجود در مورد جمع‌آوری داده‌ها، پیش‌بینی نکردن یا نداشتن آمادگی کافی برای چالش‌های ضبط ویدیو از محیط‌های خاص، جهت اهداف تحقیق است. داشتن یک شیوه‌نامه استاندارد (هنری و فترز، ۲۰۱۲) و بازخورد منظم درباره کیفیت کار ضبط، از دشوار شدن کار با داده‌های ویدیویی جلوگیری می‌کند (جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷).

گام دوم: فرایند ضبط ویدیو

انتخاب زمینه و محیطی که قرار است پژوهش در آن صورت بگیرد، نخستین اقدامی است که در ضبط ویدیو، پیش روی محقق قرار دارد. محقق، زمینه و وضعیت‌های مرتبط را، با توجه به سؤال پژوهش انتخاب می‌کند (نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴a؛ آسن و مونتگو، ۲۰۱۴) و متناسب با شرایط و مجموعه داده‌های مورد نیاز، تصمیم می‌گیرد چه چیزی را ضبط کند (نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴a). آنچه که باید ضبط شود، در مرتبه اول، بستگی دارد به آنچه که قرار است مشاهده شود و مهم‌تر اینکه، در آن زمینه چه چیزی در دسترس باشد. نخستین اقدام در جمع‌آوری داده‌های ویدیویی، شناسایی ویژگی‌های رایج وضعیت‌هایی همانند تعامل‌های کار، مواجهه‌ها، رویدادها و پیشامدهاست (نوبلاخ و توما، ۲۰۱۴).

در طراحی فرایند ضبط، پژوهشگر اقدام به تعیین حجم داده‌های مورد نیاز می‌کند. این امر بستگی به دیدگاه محقق دارد که چه داده‌هایی و به چه مقدار، نیاز محقق را برای پاسخ به سؤال‌های پژوهش مرتفع می‌کند (هنری و فترز، ۲۰۱۲؛ هالیما، ۲۰۰۱) و همچنین، تا چه اندازه باید روی داده‌ها کدگذاری و تحلیل صورت بگیرد (جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷). البته ممکن است هیچ ایده‌ای برای تعیین حجم داده‌ها از پیش موجود نباشد و میزان داده‌های مورد نیاز، طی فرایند ضبط مشخص شود.

فرایند ضبط ویدیو، می‌تواند با ابزارهای مختلفی انجام شود که جزییات و کاربردهای متفاوتی دارند؛ از جمله دوربین‌هایی که استفاده از آن در فرایند ضبط می‌تواند بسیار مفید

باشد، دوربین دستی است (ایدما و همکاران، ۲۰۰۶؛ ونکو تن، ۲۰۱۹). دوربین های دستی، نمای نزدیک یک تا سه مشارکت کننده را فراهم می کند، کیفیت صدای بهتری از آن ها ارائه می دهد و تعامل ها را بهتر ضبط می کنند (ونکو تن، ۲۰۱۹). در هر فعالیت ضبط، محقق باید تصمیم بگیرد از چه زاویه ای فیلم بگیرد، تا داده های بهتری برای تحلیل فراهم کند (نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴ a). مرور ویدیوها توسط محقق و ارائه بازخورد مداوم به فیلمبرداران، در طول ضبط، یکی از مؤلفه های اساسی برای حفظ استحکام (ثبات) و کیفیت ضبط است (جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷). محقق باید دقیق بدانند، قصد مشاهده چه چیزی را دارد و همزمان، حین ضبط انعطاف پذیر باشد تا موقعیت های مشاهده شده را، به همان شکلی که هستند، جلوه دهد (هالیم، ۲۰۰۱؛ کانگدن و همکاران، ۲۰۱۸؛ ماندا دا، ۲۰۱۲). زمانی که مکان شرکت کنندگان ثابت باشد، محققان دوربین را ثابت می کنند و در صورتی که در طول فرایند ضبط، فعالیتی در حال حرکت باشد، احتیاج به حرکت دوربین خواهد بود (نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴ b). دوربین در موقعیت ثابت، اما از فاصله نزدیک، امکان مشاهده جزئیات بیشتری را از وضعیت، به محقق، برای تحلیل جزئی تر می دهد (زاندل و همکاران، ۲۰۱۸). اما در حالی که دوربین، در فاصله بیشتری مستقر شود، برای گستره محیطی وسیع تری به کار می رود و می تواند تعداد بیشتری از مشارکت کنندگان و ویژگی های محیطی را ضبط و جمع آوری کند (لوف و هیث، ۲۰۱۲). برخی شرایط، مستلزم این است که محقق دوربین را حرکت دهد و کج یا زوم کند تا نگاه مشارکت کننده را بهتر دنبال کند (نوبلاخ و توما، ۲۰۱۴؛ لوف و هیث، ۲۰۱۲).

گاهی، استقرار چند دوربین ضرورت دارد (نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴ b؛ هیند مارش و لولین، ۲۰۱۸؛ ماندا دا، ۲۰۱۲) و جای گیری صحیح دوربین ها، به خصوص در ضبط گفت و گوها و تعامل هایی که بین محقق و مشارکت کنندگان اتفاق می افتد، موجب فراهم آوردن جزئیات بیشتر از حالات چهره و بدن مشارکت کنندگان می شود؛ که امکان ایجاد معانی و دانش بهتر را در فرایند تحلیل فراهم می کند (والر و کاپلان، ۲۰۱۸؛ ونکو تن، ۲۰۱۹).

یکی از مشکلات احتمالی در فرایند ضبط، که محقق با آن روبه رو می شود، این است که ممکن است، شرکت کنندگان، حین ضبط ویدیو، رفتار و عملکرد متفاوتی از خود بروز دهند (هیث و همکاران، ۲۰۱۰؛ نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴ a؛ جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷؛ پتر و همکاران، ۲۰۱۵؛ کالیرزا و همکاران، ۲۰۱۹؛ میلر اسکارتانو، ۲۰۱۹). محقق می تواند برای مقابله با این مشکل، اطلاعاتی از نماینده شرکت کنندگان درباره اثر ویدیو بر مشارکت کنندگان کسب کند (جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷)، یا مشارکت کنندگان را، قبل از فرایند ضبط واقعی، در معرض اجرای دوربین ها قرار دهد تا آنها نسبت به حضور دوربین خو بگیرند (هالیم، ۲۰۰۱؛ کالیرزا و همکاران، ۲۰۱۹؛ هیث و همکاران، ۲۰۱۰؛ ۴۳). همچنین ممکن است، شرکت کننده ای تصمیم بگیرد که در ادامه ضبط

ویدیو شرکت نکند، نقش مؤثر محقق در چنین مواردی، ارتباط آزادانه با مشارکت‌کننده و درک نگرانی‌های پیش‌آمده برای او است. اگر شرکت‌کنندگان، به طور کامل از شرایط ضبط ویدیو آگاه باشند و تیم تحقیق نیز، برای پاسخ به سؤال‌های آنها همواره در دسترس باشد، به احتمال، بیشتر مشارکت‌کنندگان همکاری خوبی را ارائه می‌دهند (جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷).

واضح است، در صورتی‌که رویکرد تحقیق مبتنی بر ویدیوهای موجود باشد، تمهیدات پیش از شروع ضبط و به تبع آن فرایند ضبط ویدیوهای دست اول صورت نمی‌گیرد (براندو و ربلو، ۲۰۲۰). در این حالت، ابتدا محقق، منابع گردآوری ویدیوها را مشخص می‌کند. بسته به حوزه پژوهش، منابع ویدیوها می‌تواند در آرشیوها و بایگانی‌های سازمانی، بسترهای برخط (کسکین، ۲۰۱۸؛ براندو و ربلو، ۲۰۲۰)، فیلم‌ها یا مستندهایی که قبلاً ساخته شده و مواردی از این قبیل باشد. سپس، بنابر سؤال‌ها و اهداف پژوهش، نسبت به گردآوری و طبقه‌بندی ویدیوهای مرتبط اقدام می‌کند (کسکین، ۲۰۱۸)؛ ممکن است در جست‌وجوهای اولیه، تعداد زیادی از ویدیوهای ظاهراً مرتبط با اهداف تحقیق گردآوری شود، بنابراین، ضروری است که غربالگری صورت گیرد و در صورت امکان داده‌های غربال‌شده، بر اساس نوع ارتباطشان به موضوع تحقیق و بازه زمانی مد نظر محقق دسته‌بندی شوند (ویتاکر و همکاران، ۲۰۱۴؛ براندو و ربلو، ۲۰۲۰).

گام سوم: تحلیل داده‌های حاصل از ویدیو

تحلیل داده‌های حاصل از ویدیو، به نحوه پاسخ به سؤال‌ها و همچنین فرضیه‌های تحقیق بستگی دارد، که در نتیجه آن محتوای علمی مرتبط شکل می‌گیرد (والر و کاپلان، ۲۰۱۸؛ هنری و فترز، ۲۰۱۲؛ نوبلاخ و توما، ۲۰۱۴).

فرایند تحلیل داده‌های ویدیویی، یک فرایند "چرخه بازگشتی" است که در طول بازبینی، کدگذاری و تحلیل، با هدف تبدیل محتوای ویدیو، به اطلاعات عینی و قابل تأیید تکرار می‌شود (جاکوب و همکاران، ۱۹۹۹؛ اسلاتسکایا، ۲۰۱۸). در طول فرایند تحلیل، وضعیت‌ها کدگذاری، رویدادها و فرایندها بازسازی و پیوندهای سببی میان آن‌ها شناسایی می‌شوند (نسور و لگیوی، ۲۰۱۸). در فرایند تحلیل داده، وجود یک همکار که داده‌ها را، همراه محقق، تحلیل کند و ادعاهای محقق را ارزیابی کند یک کار مفید است (هریس، ۲۰۱۶؛ والر و کاپلان، ۲۰۱۸). همچنین، به کارگرفتن فردی که با تسلط به زمینه موضوع پژوهش، رفتار و مکالمه شرکت‌کنندگان را درک کند، موثر است، مثلاً فردی که به زبان بومی مشارکت‌کنندگان آشنا باشد (والر و کاپلان، ۲۰۱۸)، و یا در صورتی که مطالعه روی یک محیط کاری خاص باشد، به کارگیری نماینده‌ای از مشارکت‌کنندگان، می‌تواند به محقق در تحلیل ویدیو کمک کند.

1. Recursive Cyclical
2. Slutskaya
3. Nassauer & Legewie

در برخی تحقیق‌ها که داده‌های ویدیو گستره وسیعی دارد (جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷) و تحلیل آن‌ها توسط یک محقق، فرایندی طاقت‌فرسا یا پیچیده به نظر برسد (هریس، ۲۰۱۶: ۵۷)، تحلیل داده را، گروهی از تحلیل‌گران، طی جلسات داده انجام می‌دهند (جاکوب و همکاران، ۲۰۰۷؛ زاندل و همکاران، ۲۰۱۸؛ نوبلاخ و اشتنلر، ۲۰۱۵؛ میرزوورل و توما، ۲۰۲۰؛ بومن و همکاران، ۲۰۲۰). جلسات داده، به معنای همکاری مجموعه‌ای از مفسران و تحلیل‌گران است که در کنار یکدیگر و با همکاری هم، مجموعه داده‌های حاصل از ویدیو را تفسیر می‌کنند (میرزوورل و توما، ۲۰۲۰؛ لینچ و استنلی، ۲۰۱۸؛ نوبلاخ و اشتنلر، ۲۰۱۵؛ هریس، ۲۰۱۶: ۵۷). شایان ذکر است، در رویکرد ویدیو استنباط، مشارکت‌کنندگان در جلسه‌های مصاحبه بعد از ضبط، حاضر می‌شوند و با انعکاس نظرهای خود، توصیف و تشریح رفتارها، فعالیت‌های خود و علت‌های بروز آن، به‌خصوص در قسمت‌های مبهم ویدیو، به محقق در تشریح و تحلیل ویدیو یاری می‌رسانند (هنری و همکاران، ۲۰۱۱؛ والر و همکاران، ۲۰۱۴؛ لی و هو، ۲۰۱۹).

بیشتر وقت‌ها ویدیو، ابزاری را برای تحلیل کیفی فراهم می‌کند، اما گاهی امکان تحلیل‌های کمی را نیز، روی داده‌های ویدیویی به وجود می‌آورد (نوبلاخ و توما، ۲۰۱۴؛ جاکوب و همکاران، ۱۹۹۹). محقق می‌تواند، در صورت لزوم از طریق برخی آزمون‌های آماری، تحلیل‌هایی را روی داده‌های ویدیویی انجام دهد. تحلیل کمی، می‌تواند نتایج متفاوتی از مشاهده‌های رفتاری و تکنیک‌های کدگذاری در اختیار محقق بگذارد؛ برای مثال، در مطالعه یک گروه، آزمون‌های آماری (ریمان و همکاران، ۲۰۱۴؛ کیلانوفسکی و لین، ۲۰۱۴؛ کوربی و همکاران، ۲۰۱۶) همانند فراوانی رفتارها، میانگین فعالیت‌ها، رتبه‌بندی سنج‌های پیوسته یا ارزیابی شاخص زمان با آزمون کای اسکوئر و تحلیل واریانس، آزمون‌های t و یا آزمون‌های غیر پارامتریک، برای پیش‌بینی سطح متغیرهای پیوسته استفاده شود. نوع دیگر تکنیک‌های رایج آماری در این دامنه، استفاده از تحلیل توالی تأخیری است، که برای شناسایی الگوهای متوالی رفتار کدگذاری شده استفاده می‌شود.

اکنون در این بخش به طور مفصل به گام‌های تحلیل داده‌های ویدیویی پرداخته می‌شود:

۱. نمونه‌گیری برای تعیین سگمنت‌ها و اختصاص کد

پس از اتمام جمع‌آوری داده‌ها / ضبط ویدیو، محقق باید با استفاده از نرم‌افزار مناسب از بدنه داده‌ها نمونه‌گیری کند، سگمنت‌های^۲ معنادار را از روی ویدیو، جهت تحلیل بیشتر جدا کند و برچسب‌های کدهای اولیه را به هر یک از آن‌ها اختصاص دهد. کاربرد این کدها، تنها برای

1. Data Sessions
2. Segment

دسته‌بندی موضوع‌های به نسبت متفاوتی است که در طول بدنه یک ویدیو وجود دارد. در این زمینه، روش‌های کیفی تثبیت‌شده‌ای، مانند کدگذاری باز و شناسایی مفاهیم وجود دارد که به محقق امکان می‌دهد تا تصمیم بگیرد چه بخش‌هایی از داده‌ها، برای استفاده در تحلیل‌های بعدی (تحلیل‌های فشرده) انتخاب شود (ونکوئن، ۲۰۱۹).

هدف از این مرحله، ایجاد تعادل در پیچیدگی‌های حاصل از فزونی داده‌ها و تقلیل داده‌های اضافی است، تا به ترتیب، ورود به داده‌ها و تحلیل آن‌ها، آسان‌تر شود (جوئیت، ۲۰۱۲). به خصوص زمانی که داده‌ها حجم زیادی داشته باشد، مانند ویدیوهای چندین‌روزه یا چندین‌ساعتی، نمونه‌گیری برای تعیین سگمنت‌های مناسب، می‌تواند به آماده‌سازی داده‌ها جهت انجام تحلیل کمک کند (جوئیت، ۲۰۱۲؛ نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۲؛ هنری و فترز، ۲۰۱۲؛ مولر و همکاران، ۲۰۱۹؛ هیندمارش و لولین، ۲۰۱۸). همچنین امکان بررسی کل وقایع را در سگمنت‌های بیشتر و کوتاه‌تر به وجود می‌آورد (جوئیت، ۲۰۱۲).

نمونه‌گیری از بدنه ویدیوها تا جایی ادامه می‌یابد که زمینه پژوهش، برای تحلیل‌های بعدی (تحلیل فشرده)، اشباع شود؛ به این معنا که دیگر بینش‌های تازه‌تری از داده‌ها به دست نمی‌آید (نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴a). انجام مرور کلی و نمونه‌گیری در ابتدای کار، خطر بالقوه گسیختگی جزئیات و عدم درک ویژگی‌های ارائه‌شده از رویداد را می‌کاهد (واپتینگ و همکاران، ۲۰۱۸). اینکه نمونه‌گیری به چه صورتی و معیار انتخاب نمونه چه باشد، بستگی به سؤال‌های پژوهش دارد.

۲. تحلیل توالی و رونویسی با جزئیات

در این مرحله، سگمنت‌ها در معرض تحلیل فشرده^۱ قرار می‌گیرند، یعنی محقق به عمل تحلیل توالی^۲ می‌پردازد و داده‌ها را، با جزئیات رونویسی^۳ می‌کند. هر سگمنت، دربرگیرنده برخی از فریم‌های برجسته است. هر فریم، شامل نمایش اطلاعاتی است که بخشی از یک فعالیت را نشان می‌دهد و می‌تواند قسمتی از یک جنبه کلامی یا غیر کلامی باشد. تحلیل توالی، یک شیوه مناسب برای موشکافی فریم‌به‌فریم رویدادها و تعامل‌های دیداری - شنیداری، به ترتیب زمان وقوع آن‌ها در سگمنت‌ها است (نوبلاخ و اشتنلر، ۲۰۱۲) که بر اساس مفروضات کلی و پاسخ به سؤال‌های پژوهش صورت می‌گیرد (نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴a). به عبارت دیگر، تحلیل توالی، عمل دقیق‌تری است که یک رشته از تعامل‌ها را از نو می‌سازد و جزئیات و پیچیدگی‌های موجود در آن‌ها را، آشکارتر نمایش می‌دهد. تحلیل توالی، نشان می‌دهد که چگونه آشکار کردن لحظه‌ای یک رویداد، معنای وضعیتی آن را شناسایی می‌کند و یک فرایند

1. Fine-grained detail
2. Sequence analyze
3. Detailed transcripts

تفسیری است که تلاش می‌کند موضوع را در قالب جزییات آن روشن کند (نوبلاخ و اشتلر، ۲۰۱۲). محقق در تحلیل توالی هنگام مشاهده ویدیو، با شناسایی رویدادهای اصلی، در عین توجه به پیوندهای میان آن‌ها، به رونویسی با جزییات دقیق تعامل‌ها و مقایسه سگمنت‌ها در طول بدنه داده‌های ویدیویی می‌پردازد (هریس، ۲۰۱۶: ۱۰۶؛ لینچ و استنلی، ۲۰۱۸). در حقیقت، رونویسی در تحلیل توالی، جزییات تکمیلی هستند که اطلاعات دقیق‌تری را برای مستند کردن همزمانی و هماهنگی صحبت‌ها، نگاه‌ها، حرکت‌ها و اقدام‌های لحظه‌ای فراهم می‌کنند (مانداد، ۲۰۱۲). این عمل، یک منبع حیاتی در تحلیل است که محقق را به آشنایی بیشتر با داده‌ها و توسعه مشاهدات اولیه و بینش‌ها قادر می‌سازد (هیث و همکاران، ۲۰۱۰: ۸۴). در رونویسی با جزییات، تأکید بر مشاهده‌های فریم‌به‌فریم است، و محقق مشاهده‌ها را کند، تکرار و مرور می‌کند، جلو و عقب می‌کشد و بارها می‌تواند در پی بازسازی یک دیدگاه بر روی یک فعالیت باشد تا از این طریق تحلیل بیشتری روی بخش‌هایی انجام دهد، که داده‌های غنی‌تری را فراهم می‌کنند (لینچ و استنلی، ۲۰۱۸). برای شروع رونویسی، بهتر است ابتدا، صحبت‌ها و جنبه کلامی ویدیو رونویسی شود، سپس محقق به رونویسی جنبه بصری و غیرکلامی ویدیو پردازد (هیث و همکاران، ۲۰۱۰: ۷۳).

۳. کدگذاری متمرکز

هدف از این مرحله از چرخه، تولید کدهای عینی از تحلیل‌های فشرده‌ای است که درون سگمنت‌ها انجام شده است، به طوری که کدگذاران مستقل، در مورد معنای آن‌ها، قضاوت یکسانی داشته باشند (جاکوب و همکاران، ۱۹۹۹). عمل کدگذاری، در ذات خود، یک فرایند نظری است و با روش‌های مشاهده‌ای مرتبط است، که در مفاهیم روش‌شناسی علمی وجود دارد (جوئیت، ۲۰۱۲). داده‌ها در کدگذاری، به شیوه‌های تحلیل مضمون (مورگان و نیکا، ۲۰۲۰؛ براندو و ربلو، ۲۰۲۰؛ پارامسواران^۱ و همکاران، ۲۰۲۰؛ سوینی و همکاران، ۲۰۱۳) و تحلیل محتوای کیفی می‌توانند به دو رویکرد قیاسی و استقرایی (مورگان و نیکا، ۲۰۲۰؛ سوینی و همکاران، ۲۰۱۳). بررسی شوند؛ اما در تحقیق‌هایی که تحلیل داده با روش داده‌بنیاد (متناندون، ۲۰۱۵؛ پارامسواران و همکاران، ۲۰۲۰؛ لینچ و استنلی، ۲۰۱۸)، صورت می‌گیرد، به داده‌ها فقط به شیوه استقرایی پرداخته می‌شود (مورگان و نیکا، ۲۰۲۰). شایان ذکر است، برخی محققان ممکن است، بدون استفاده از کدگذاری و در همان سطح، داده‌ها را تحلیل و تفسیر کنند (جوئیت، ۲۰۱۲).

بسته به محدوده و زمینه تحقیق، فعالیت‌ها و رویدادهایی که کدگذاری می‌شوند، متفاوت‌اند (نوبلاخ و توما، ۲۰۱۴). بیشتر وقت‌ها، کدگذاری ویدیو از دو جنبه صورت می‌گیرد؛ محقق

می تواند در کدگذاری، هم به جنبه کلامی مانند گفت و گوها و تعاملها، و هم به جنبه غیر کلامی همانند حالات چهره، زبان بدن و محیط پیردازد (میر زورل و توما، ۲۰۲۰). در مجموع، رفتارهای غیر کلامی، شامل عواملی مانند محیط ضبط (سطح روشنایی، چیدمان اشیاء)، ساختار فضا^۱ (فاصله بین افراد، جهت بدن افراد نسبت به یکدیگر)، مشخصات فیزیکی (قد، لباس)، زبان بدن (اشاره کردن، حالت شانهها)، لمس، حالات چهره (انقباض عضلات صورت)، ارتباط چشمی (خیره شدن)، اشارات کلامی (تن صدا، سرعت صحبت کردن) است. این نوع کدگذاری از پیچیده ترین نوع کدگذاریها، در طول تحقیق ویدیویی است (هنری و همکاران، ۲۰۱۱). به این منظور، کدگذاری چندحالتی انجام می شود، که می تواند نحوه آمیخته شدن این عوامل را، در فعالیت و تأثیر متقابل آنها را در وضعیت بررسی کند (ماندادا، ۲۰۱۲؛ نیکول و نانسن، ۲۰۱۸). کدگذاری می تواند به صورت تک حالتی نیز باشد که در آن محقق، یک عامل را بررسی می کند (نیکول و نانسن، ۲۰۱۸). در طول کدگذاری، فهرستی از عناصر مشابه از تعاملها، اشیاء، فرایندها و غیره تشکیل می شود (لینچ و استنلی، ۲۰۱۸) که به صورت مکرر در طول ویدیو دیده می شود (والر و کاپلان، ۲۰۱۸).

کدگذاری، بیشتر وقتها، به دو شیوه صورت می گیرد؛ برخی پژوهشگران از رویکرد کدگذاری استاندارد شده^۲ (طرح های از پیش کد شده) استفاده می کنند (لینچ و استنلی، ۲۰۱۸). کدگذاری استاندارد شده، رفتارهای مجزا را، در طبقه بندی های از پیش تعریف شده در نرم افزار دسته بندی می کند (والر و کاپلان، ۲۰۱۸؛ نوبلاخ و توما، ۲۰۱۴). برای مثال، رفتارها در دسته هایی مانند رفتارهای "حمایتی"، "غیر حمایتی"، "پرخاشگرانه"، "غیر پرخاشگرانه" قرار می گیرند (نوبلاخ و توما، ۲۰۱۴)؛ یا دسته هایی شامل جنبه های کلامی و غیر کلامی رفتارها، همانند نشانه های چهره، صوتی، جسمی و غیره شود (والر و کاپلان، ۲۰۱۸). به عبارت دیگر، در این نوع تحلیل، رفتارهای برجسته، به کدهای از پیش تعریف شده اختصاص می یابند. بنابراین در تحلیل استاندارد شده، فرایند تفسیری تاحدودی نادیده گرفته می شود و ناتمام باقی می ماند (نوبلاخ و اشتنلر، ۲۰۱۲). در این نوع کدگذاری، امکان درج زمان و ایجاد رونوشت روی هر جمله، عبارت، یا واحد گفتاری را خدمات رونویسی حرفه ای فراهم می کند. برای کدگذاری استاندارد شده، نرم افزارهایی وجود دارد که در آنها دسته بندی های از پیش تعریف شده برای کدگذاری خودکار رفتارها تعبیه شده است. Noldus Observer و Mangold Interact، از جمله آنها هستند. البته این نرم افزارها نیز، به قضاوت و درک کدگذاران انسانی، برای طبقه بندی رفتارها و اختصاص کدها نیاز دارند (والر و کاپلان، ۲۰۱۸).

اما رویکرد غالب این است که محقق، در فرایند تحلیل، خودش کدگذاری را به صورت

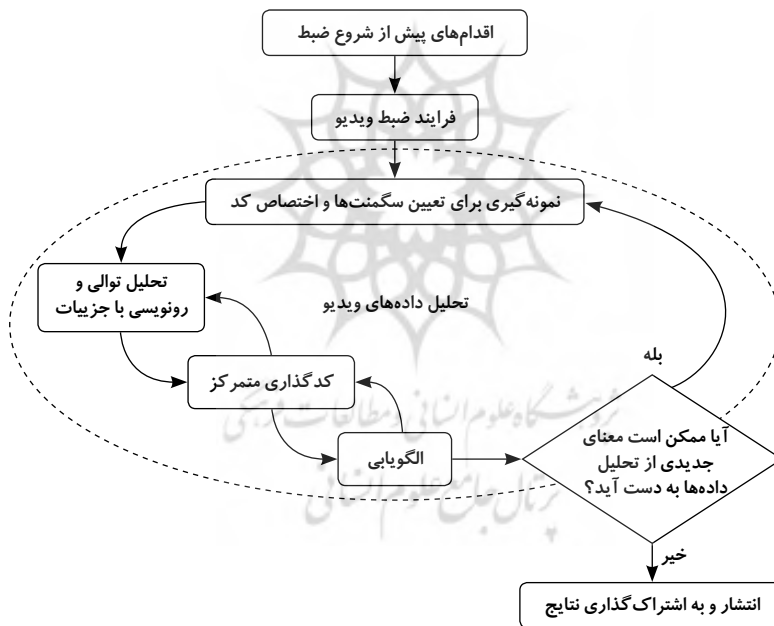
1. Proxemics
2. Standardize

دستی و تفسیری در یک نرم افزار تحلیل ویدئو انجام دهد (نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴a؛ جوئیت، ۲۰۱۲). این رویکرد کمک می کند تا محقق، شناخت و تسلط بیشتری، با محتوای داده ها داشته باشد (نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴a). بدین منظور، می توان از نرم افزارهای پرکاربرد Atlas.ti, MacSHAPA Transana, Maxqda, Nvivo, HyperRESEARCH, برای تحلیل ویدئو نام برد. ساز و کار این نرم افزارها بدین صورت است که به شکل انعطاف پذیری به محقق امکان می دهد تا سگمنت ها و رونوشت های ویدئو را کدگذاری کند (پارامسوران و همکاران، ۲۰۲۰).

۴. الگویابی

الگوها، معانی هستند که در راستای شناسایی فرضیه ها، نظریه ها و پاسخ به سؤال های پژوهش، در طول فرایند تحلیل داده ها شکل می گیرند (هریس، ۲۰۱۶: ۳۴) تا پویایی های میان وضعیت ها را مقایسه کنند و پدیده های موجود در بطن آن ها را توضیح دهند (نسور و لگیوی، ۲۰۱۸). الگوها، به روابط میان رویدادها در طول ویدئو می پردازند تا مشخص کنند، چگونه ایده ها از شکل انفرادی خود به شکل تعمیم یافته تری استنباط می شوند (گیلف و همکاران، ۲۰۱۶). الگوها از طریق مقایسه شناسایی می شوند (نوبلاخ و توما، ۲۰۱۴). بدین منظور، محقق باید مشابهت ها، تفاوت ها و مغایرت های حداقلی و حداکثری را مشخص کند (نوبلاخ و توما، ۲۰۱۴؛ ونکوتن، ۲۰۱۹) که از طریق تحلیل توالی و فرایند کدگذاری شناسایی شده اند. در طول الگویابی، هر تفسیری که از محتوای فریم های متوالی به دست می آید، تبدیل به معنای عینی می شود و تفسیرهای منفرد از فریم های منفرد کاهش می یابد (نوبلاخ و توما، ۲۰۱۴). دامنه تحلیل در الگویابی از "نگاه جزئی و محدود" به "نگاه باز و گسترده تر" معطوف می شود. زیرا محقق، در الگویابی به دنبال یافتن جنبه هایی از واقعیت موجود در ویدئو است که به شکل های گوناگونی مجسم شده و در بطن ویدئو، به شکل معنا و الگو نمود پیدا می کند (جرت و لیو، ۲۰۱۸). در الگویابی، کانون تحلیل، به جای یک سگمنت منحصر به فرد، بر سرتاسر سگمنت های ویدئو متمرکز می شود. در این راستا، استفاده از ویرایشگر ویدئو کمک می کند تا محقق مجموعه ای از فریم ها را که متشکل از الگوهای پراکنده و تکراری هستند، به صورت نظام مند تفسیر کند و آن ها را تعمیم دهد (گیلف و همکاران، ۲۰۱۶). از مزایای استفاده از ویرایشگر ویدئو این است که محقق را قادر می سازد چندین داده را حتی به طور همزمان ببیند و بشنود (ونکوتن، ۲۰۱۹)، که به مقایسه معانی و در نهایت الگویابی کمک می کند. همان طور که در شکل ۲ نمایش داده شده، تحلیل توالی، کدگذاری و الگویابی، فرایندهای متوالی و پی در پی نیستند، بلکه در یک فرایند چرخه ای نسبت به یکدیگر قرار دارند و محقق،

باید حین تحلیل توالی و کدگذاری داده‌ها، به تغییر الگوها، در مجموعه داده‌های مشاهده‌شده توجه داشته باشد (نوبلاخ و توما، ۲۰۱۴؛ جاکوب و همکاران، ۱۹۹۹؛ نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴ a؛ لینچ و استنلی، ۲۰۱۸). تحقیق ویدیویی، در ذات خود، چرخه‌ای و یک فرایند غیرخطی است که شامل تحلیل داده‌های بازگشتی می‌شود (پارامسواران و همکاران، ۲۰۲۰؛ جاکوب و همکاران، ۱۹۹۹). چرخه تحلیل داده‌های ویدیویی، با هدف کشف فرضیه‌ها از طریق بحث و مرور آن‌ها آغاز می‌شود و بخش‌های غنی در راستای فرضیه‌ها هدایت می‌شوند. با هر بار تکرار چرخه، برای محقق امکان تحلیل داده‌ها، در سطح عمیق‌تری فراهم می‌شود. همچنین، تکرار چرخه، می‌تواند به ایجاد سوال‌های جدید، نمونه‌گیری‌های جدید، اصلاح چارچوب کدگذاری و شناسایی توالی‌های متفاوت و الگوهای جدید منجر شود (نوبلاخ و همکاران، ۲۰۱۴ a؛ جاکوب و همکاران، ۱۹۹۹) به طور کلی فرایند کدگذاری و الگویابی همدیگر را تقویت می‌کنند.

شکل ۲. مراحل انجام تحقیق ویدیویی

گام چهارم. انتشار و اشتراک گذاری نتایج

به طور کلی، نتایج تحقیق‌های ویدیویی، به دو صورت منتشر و به اشتراک گذاشته می‌شود؛ در نوع نخست، ویدیو و نتایج آن، به صورت شخصی و خصوصی، برای توانمندساختن

مشارکت‌کنندگان در اختیار آنها قرار می‌گیرد (بومن و همکاران، ۲۰۲۰) و مشارکت‌کنندگان را از نتایج تحقیق مربوط به خودشان آگاه می‌کند. جهت حفظ حریم افراد، محقق نباید امکان دسترسی به ویدیوهای اختصاصی مربوط به هر مشارکت‌کننده را به سایر مشارکت‌کنندگان بدهد (در صورتی که تحقیق دربارهٔ چند نفر یا گروه مشارکت‌کننده باشد) (زاندل و همکاران، ۲۰۱۸). در نوع دوم، ویدیوها و نتایج آن، به صورت عمومی از طریق نشریه‌ها و مجله‌های علمی و به شکل برخط، در دسترس جامعه قرار می‌گیرد (ونکوتن، ۲۰۱۹). این دسته از ویدیوها و نتایج آن، ابزاری برای راهنمایی سایر محققان، دانشمندان، مدیران و مجریان امر در زمینه‌های مختلف از مطالعه‌های بالینی سلامت گرفته تا مطالعه‌های روان‌شناختی، مردم‌شناسی و زمینه‌های دیگر هستند. این نوع انتشار، می‌تواند به تصمیم‌گیری‌ها و بهبود وضعیت جوامع کمک کند. یکی از شکل‌های رایج انتشار و ارائه ویدیوها برای عموم جامعه، نشر ویدیو به صورت "ویدیو چکیده" است. منظور از ویدیو چکیده، ارائه سگمنت‌های برجسته و فریم‌های کلیدی است که بتواند در کوتاه‌ترین بازه زمانی (چند دقیقه) مهم‌ترین و بیشترین اطلاعات را از کل مجموعه ویدیو ارائه دهد (دیمیترو و همکاران، ۲۰۰۲).

از طرفی، همانند سایر روش‌های پژوهشی، مقاله و کتاب، یک شکل رایج برای انتشار تحقیق‌های ویدیویی است. در نشر تحقیق‌ها به صورت دانشگاهی، محققان آکادمیک نتایج تحقیق‌های ویدیویی را، بیشتر در مجله‌های علمی منتشر می‌کنند (هریس، ۲۰۱۶؛ میلر اسکارناتو، ۲۰۱۹). به طوری که نتایج مطالعه‌ها بتواند موجب کاهش شکاف‌های تحقیقاتی شود و در نهایت، به بهبود اوضاع کمک کند. این نوع انتشار، مستلزم ارائه اطلاعات کافی از جزئیات مراحل اجرای تحقیق و تحلیل داده‌های ویدیو است تا مخاطبان تحقیق، دربارهٔ فرایند تحقیق و در نتیجه اطمینان‌پذیری و اعتبار آن اطمینان خاطر پیدا کنند. گاهی فریز کردن برخی از فریم‌های برجسته و ارائه آن‌ها همراه با یافته‌های تحقیق، می‌تواند به مخاطبان دیدگاه روشنی بدهد.

همچنین، محققان در برخی از تحقیق‌های ویدیویی، پس از اتمام کار، ویدیوها یا نتایج آن را در یک سمینار ارائه می‌کنند و در مورد مسیرهای احتمالی که تحقیق می‌تواند در آن‌ها گسترش پیدا کند به بحث و تبادل نظر می‌پردازند (وایتینگ و همکاران، ۲۰۱۸).

بحث و نتیجه‌گیری

این مقاله، با هدف ارائهٔ چارچوبی برای معرفی یک مسیر هدایت‌شده و کاربردی جهت انتخاب، طرح‌ریزی و اجرای موفقیت‌آمیز تحقیق‌های ویدیویی نوشته شد. روش ویدیویی، یک روش متفاوت و در عین حال، ساختارمند است که به محققان امکان می‌دهد ویدیوهای مرتبط را دربارهٔ فعالیت‌هایی گردآوری یا به طور اختصاصی ضبط کنند، که در یک محیط طبیعی یا ساختگی اتفاق افتاده و می‌توانند سطح بالایی از پیچیدگی‌ها و جزئیات را داشته

باشند و سپس، بر اساس هدف تحقیق، آن‌ها را به شیوه مشخصی مورد تحلیل قرار دهند. این روش، بر خلاف روش‌های دیگر، تک‌بعدی نیست و جزییات متعددی را از حالات متنوع یک سوژه فراهم می‌آورد که محقق می‌تواند آن‌ها را، بدون اینکه اندکی از غنایشان از دست برود مورد مشاهده و بازبینی‌های مکرر قرار دهد. علاوه بر این، امکان انعکاس تأمل‌ها و تأویل‌های مشارکت‌کنندگان را روی جزییات فعالیت‌ها نیز فراهم می‌آورد که دامنه و دقت تفسیر محقق را، به شکل باورنکردنی افزایش می‌دهد.

از لحاظ معرفت‌شناختی، روش‌های ویدیویی، می‌توانند هم امکان تولید داده‌های متمایز معرفت‌شناختی و هم بازنمایی‌های متمایز معرفت‌شناختی از آن‌ها را میسر کنند. به این معنی که از لحاظ پدیدارشناختی، تجربه‌های معرفت‌شناختی متمایزی را فراهم می‌کنند و فناوری ویدیو، امکان بازنمایی‌های چندگانه و چندرسانه‌ای غنی از پدیده‌هایی را فراهم می‌کند که پتانسیل ارائه بینش تحلیلی جدید را دارد.

به طور کلی، در یک دسته‌بندی کاربردی، تحقیق‌هایی که روش‌های ویدیویی را به کار می‌گیرند، می‌توانند در لوای چهار رویکرد ویدیوگرافی، ویدیو مشارکتی، ویدیو استنباط و ویدیوهای موجود قرار گیرند. هر محققی که در پی استفاده از روش ویدیویی است، بنا به هدف و الزام تحقیق خود، می‌تواند تصمیم بگیرد که بهترین رویکرد برای انجام تحقیقش کدام است. بنابراین، این یک موضوع انعطاف‌پذیر است و محقق باید بهترین انتخاب را درباره آن داشته باشد.

محققان برای اینکه قابلیت اطمینان تحقیق‌های ویدیویی خود را بالا ببرند، ناگزیر هستند از یک چارچوب مشخص استفاده کنند تا یک فرایند تحقیق منطقی و قابل پیگیری را طی کنند. این، علاوه بر اینکه به افزایش کیفیت و دقت تحقیق آنها کمک می‌کند، باعث می‌شود تا همه چیز به طور واضح و نظام‌مند برای مخاطبان یا ارزیابان پروژه تحقیقاتی نیز مشخص باشد. از این رو، به عنوان یک چارچوب راهنما به ترتیب؛ رعایت کردن اقدام‌های پیش از شروع ضبط، انجام الزام‌های موجود در فرایند ضبط ویدیو، تحلیل دقیق و منطقی داده‌های حاصل از ویدیو و انتشار و اشتراک‌گذاری نتایج می‌تواند مسیر قابل اتکایی برای محققان باشد.

نویسندگان مقاله از حمایت استادان دانشگاه برلین «رنه توما»، «هربرت نوبلاخ» و «رنت اشتلر» استاد دانشگاه بایروث برای نگارش مقاله خود قدردانی می‌کنند.

منابع

- Asan, O. & Montague, E. 2014. "Using video-based observation research methods in primary care health encounters to evaluate complex interactions". *Informatics in primary care*. 21 (4): 161-170.
- Basil, M. 2011. "Use of photography and video in observational research". *Qualitative Market Research: An International Journal*. 14 (3): 246-257.
- Bates, C. 2013. "Video diaries: Audio-visual research methods and the elusive body". *Visual Studies*, 28 (1): 29-37.
- Bates., C. 2015. "Intimate Encounters: Making Video Diaries about Embodied Everyday Life". In: C, Bates (ed.) *Video Methods: Social Science Research in Motion* (10-26). New York: Routledge.
- Baumann, S. E., Merante, M., Folb, B. L., & Burke, J. G. 2020. Is film as a research tool the future of public health? A review of study designs, opportunities, and challenges. *Qualitative Health Research*. 30 (2): 250-257.
- Belk, R. W., & Kozinets, R. V. 2005. "Videography in marketing and consumer research". *Qualitative Market Research: an international journal*, 8 (2): 128-141.
- Belk, R. W., Caldwell, M., Devinney, T. M., Eckhardt, G. M., Henry, P., Kozinets, R., & Plakoyiannaki, E. (2018). Envisioning consumers: how videography can contribute to marketing knowledge. *Journal of Marketing Management*. 34 (5-6): 432-458.
- Bowyer, B. T., Kahne, J. E., & Middaugh, E. 2015. "Youth comprehension of political messages in YouTube videos". *New media & society*. 19 (4): 522-541.
- Brandau, M., & Rebello, A. 2020. "Surviving Cyberbullying: A Thematic Analysis of Online Videos". *Issues in Mental Health Nursing*, 29 (12): 1243-1318.
- Brookfield, S, D. 2014. "Foundations of Critical Theory". *Advances in Developing Human Resources*, 16 (4): 417-428.
- Bryman, A. (2008). *Social research methods*. Oxford: Oxford University Press.
- Caldwell, K., & Atwal, A. 2005. "Non-participant observation: using video tapes to collect data in nursing research". *Nurse researcher*. 13 (2): 42-54.
- Cardinal, A. 2019. "Participatory video: An apparatus for ethically researching literacy, power and embodiment". *Computers and Composition*. 53: 34-46.
- Christianson, M. K. 2018. "Mapping the terrain: The use of video-based research in top-tier organizational journals". *Organizational research methods*. 21 (2): 261-287.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. 2007. *Research Methods in Education*. 6th Edition. London: Routledge.
- Colliers, A., Coenen, S., Remmen, R., Philips, H., & Anthierens, S. 2019. "Looking Inside the Out-of-Hours Primary Care Consultation: General Practitioners' and Researchers' Experiences of Using Video Observations as a Method". *International Journal of Qualitative Methods*, 18: 1-11.
- Congdon, E. L., Novack, M. A., & Goldin-Meadow, S. 2018. "Gesture in experimental studies: How videotape technology can advance psychological theory". *Organizational Research Methods*, 21 (2): 489-499.
- Crotty, M. 1998. *The Foundations of Social Research: Meaning and Perspective in the Research Process*. London: Sage Publications Ltd.
- Curby, T. W., Johnson, P., Mashburn, A. J., & Carlis, L. 2016. "Live versus video observations: Comparing the reliability and validity of two methods of assessing classroom quality". *Journal of Psychoeducational Assessment*. 34 (8): 765-781.
- DeCuir-Gunby, J. T., Marshall, P. L., & McCulloch, A. W. 2012. "Using mixed methods to analyze video data: A mathematics teacher professional development example". *Journal of mixed methods research*. 6 (3): 199-216.

- Dimitrova, N., Zhang, H. J., Shahraray, B., Sezan, I., Huang, T., & Zakhor, A. 2002. "Applications of video-content analysis and retrieval". *IEEE multimedia*. 9 (3): 42-55.
- Engel, J., & Fritzsche, B. 2015. "The potential of videography in comparative education: Introduction". *Research in Comparative and International Education*, 10 (3): 319-325.
- Engel, J., & Fritzsche, B. 2015. "The potential of videography in comparative education: Introduction". *Research in Comparative and International Education*. 10 (3): 319-325.
- Erickson F. 2011. "Uses of video in social research: a brief history". *International Journal of Social Research Methodology*. 14 (3): 179-189.
- Erman, E. 2017. "What is 'critical' about critical theory?" *Philosophy and Social Criticism*. 43(3): 300-301.
- Fele, G. 2012. "The use of video to document tacit participation in an emergency operations centre". *Qualitative Research*. 12 (3): 280-303.
- Ferguson, S., Brace-Govan, J., Hoek, J., & Mulconroy, M. 2020. "Managing Smokefree Momentum: Young RYO Smokers' Responses to Tobacco Endgame Strategies". *Journal of Macromarketing*. 40(2): 250-265.
- Flower, C. 2014. "Music therapy trios with child, parent and therapist: A preliminary qualitative single case study". *Psychology of Music*. 42 (6): 839-845.
- Gibson, B. E. 2005. "Co-producing video diaries: The presence of the "absent" researcher". *International Journal of Qualitative Methods*. 4 (4): 34-43.
- Golann, J. W., Mirakhor, Z., & Espenshade, T. J. 2019. "Collecting ethnographic video data for policy research". *American Behavioral Scientist*, 63 (3): 387-403.
- Gregory, K. 2020. "The Video camera spoiled my ethnography: A critical approach". *International Journal of Qualitative Methods*. 19: 1-9.
- Gylfe, P., Franck, H., Lebaron, C., & Mantere, S. 2016. "Video methods in strategy research: Focusing on embodied cognition". *Strategic Management Journal*. 37 (1): 133-148.
- Haanpää, M., Salmela, T., García-Rosell, J. C., & Äijälä, M. 2019. "The disruptive 'other'? Exploring human-animal relations in tourism through videography". *Tourism Geographies*, 21: 1-21.
- Hadfield, M., & Haw, K. 2012. "Video: modalities and methodologies". *International Journal of Research & Method in Education*. 35: (3) 311-324.
- Halimaa, S-L. 2001. "Video recording as a method of data collection in nursing research". *Nordic Journal of Nursing Research*. 21 (2): 21-26.
- Harris, A. M. 2016. *Video as method*. New York: Oxford University Press.
- Hassard, J., Burns, D., Hyde, P., & Burns, J. P. 2018. "A visual turn for organizational ethnography: Embodying the subject in video-based research". *Organization studies*. 39 (10): 1403-1424.
- Haynes, K., & Tanner, T.M. 2015. "Empowering young people and strengthening resilience: Youth-centred participatory video as a tool for climate change adaptation and disaster risk reduction". *Children's Geographies*. 13 (3): 357-371.
- Heath, C., & Luff, P. 2018. "The naturalistic experiment: Video and organizational interaction". *Organizational Research Methods*. 21 (2): 466-488.
- Heath, C., Hindmarsh, J., Luff, P. 2010. *Video in Qualitative Research: Analysing Social Interaction in Everyday Life*. CA: Sage Publications Ltd.
- Henry, S. G., & Fetters, M. D. 2012. "Video elicitation interviews: a qualitative research method for investigating physician-patient interactions". *The Annals of Family Medicine*. 10 (2): 118-125.
- Henry, S. G., Forman, J. H., & Fetters, M. D. 2011. "How do you know what Aunt Martha looks like? A video elicitation study exploring tacit clues in doctor-patient interactions". *Journal of evaluation in clinical practice*. 17 (5): 933-939.
- Hietanen, J., & Andéhn, M. 2018. "More than meets the eye: Videography and production of desire in semicapitalism". *Journal of Marketing Management*. 34 (5-6): 539-556.

- Hietanen, J., & Rokka, J. 2018. "Companion for the videography 'Monstrous organizing—The dubstep electronic music scene'". *Organization*. 25 (3): 320-334.
- Hindmarsh, J., & Llewellyn, N. 2018. "Video in sociomaterial investigations: A solution to the problem of relevance for organizational research". *Organizational Research Methods*. 21 (2): 412-437.
- Iedema, R., Forsyth, R., Georgiou, A., Braithwaite, J., & Westbrook, J. 2006. "Video research in health". *Qualitative Research Journal*. 6 (2): 15-30.
- Jacobs, J. K., Hollingsworth, H., & Givvin, K. B. 2007. "Video-based research made "easy": Methodological lessons learned from the TIMSS video studies". *Field Methods*. 19 (3): 284-299.
- Jacobs, J. K., Kawanaka, T., & Stigler, J. W. 1999. "Integrating qualitative and quantitative approaches to the analysis of video data on classroom teaching". *International Journal of Educational Research*. 31 (8): 717-724.
- Jarrett, M., & Liu, F. 2018. "Zooming with" a participatory approach to the use of video ethnography in organizational studies". *Organizational Research Methods*. 21 (2): 366-385.
- Jarzabkowski, P., LeBaron, C., Phillips, K., & Pratt, M. 2014. "Call for papers: Feature topic: Video-based research methods". *Organizational Research Methods*. 17 (1): 3-4.
- Jewitt, C. 2012. An introduction to using video for research (Working paper). London: National Centre for Research Methods.
- Jones, N., & Raymond, G. 2012. "The Camera Rolls" Using Third-Party Video in Field Research". *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*. 642 (1): 109-123.
- Kaley, A., Hatton, C., & Milligan, C. 2019. "More than words: The use of video in ethnographic research with people with intellectual disabilities". *Qualitative health research*. 29 (7): 931-943.
- Kawaf, F. 2019. "Capturing digital experience: The method of screencast videography". *International Journal of Research in Marketing*. 36 (2): 169-184.
- Keskin, B. 2018. "What Do YouTube Videos Say About Public Education?" *SAGE Open*. 8 (1): 1-15.
- Kilanowski, J. F., & Lin, L. 2014. "Summer migrant students learn healthy choices through videography". *The Journal of School Nursing*. 30 (4): 272-280.
- Knoblauch, H. 2012. "Introduction to the special issue of Qualitative Research: Video-analysis and videography". *Qualitative Research*. 12 (3): 251-254.
- Knoblauch, H., & Schnettler, B. 2012. "Videography: Analysing video data as a 'focused' ethnographic and hermeneutical exercise". *Qualitative Research*. 12 (3): 334-356.
- Knoblauch, H., & Schnettler, B. 2015. "Video and vision: videography of a Marian apparition". *Journal of Contemporary Ethnography*. 44 (5): 636-656.
- Knoblauch, H., & Tuma, R. 2014. "Videography: An interpretative approach to video-recorded micro-social interaction". In: U, Flick (ed.) *The SAGE handbook of visual research methods* (414-430). CA: Sage Publication Ltd.
- Knoblauch, H., Schnettler, B., & Raab, J. 2013. Video-Analysis: Methodological Aspects of Interpretive Audiovisual. In: Knoblauch, H., Schnettler, B., Raab, J., & Soeffner, H-G. (eds.) *Video Analysis: Methodology and Methods Qualitative Audiovisual Data Analysis in Sociology*, 3th Edition, (9-26) Frankfurt: Peter Lang.
- Knoblauch, H., Tuma, R., & Schnettler, B. 2014a. Video analysis and videography. In: U, Flick (ed.) *The SAGE handbook of qualitative data analysis* (435-449). CA: Sage Publication Ltd.
- Knoblauch, H., Schnettler, B., & Tuma, R. 2014b. Videography. In: U, Flick (ed.) *The SAGE handbook of qualitative data analysis* (362-377). CA: Sage Publication Ltd.
- Kousha, K., Thelwall, M., & Abdoli, M. 2012. "The role of online videos in research communication: A content analysis of YouTube videos cited in academic publications". *Journal of the American Society for Information Science and Technology*. 63 (9): 1710-1727.
- LeBaron, C., Jarzabkowski, P., Pratt, M. G., & Fetzer, G. 2018. "An introduction to video methods in organizational research". *Organizational Research Methods*. 21 (2): 239-260.

- Li, B. Y., & Ho, R. T. H. 2019. "Unveiling the unspeakable: Integrating video elicitation focus group interviews and participatory video in an action research project on dementia care development". *International Journal of Qualitative Methods*, 18: 1-10.
- Liebenberg, L., Ungar, M., & Theron, L. 2013. "Using video observation and photo elicitation interviews to understand obscured processes in the lives of youth resilience". *Childhood*. 21 (4): 532-547.
- Lingard, H., Pink, S., Harley, J., & Edirisinghe, R. 2015. "Looking and learning: using participatory video to improve health and safety in the construction industry". *Construction management and economics*. 33 (9): 740-751.
- Luff, P., & Heath, C. 2012. "Some technical challenges of video analysis: social actions, objects, material realities and the problems of perspective". *Qualitative Research*. 12 (3): 255-279.
- Lynch, H., & Stanley, M. 2018. "Beyond words: Using qualitative video methods for researching occupation with young children". *OTJR: occupation, participation and health*. 38 (1): 56-66.
- MacDougall, A. G., Kukan, S., Price, E., Glen, S., Bird, R., Powe, L., & Norman, R. M. 2020. "Participatory video as a novel recovery-oriented intervention in early psychosis: A pilot study". *International Journal of Social Psychiatry*. 66 (8): 780-784.
- Meier zu Verl, C., & Tuma, R. 2020. "Video Analysis and Ethnographic Knowledge: An Empirical Study of Video Analysis Practices". *Journal of Contemporary Ethnography*. 50 (1): 120-144.
- Miller Scarnato, J. 2019. "The value of digital video data for qualitative social work research: A narrative review". *Qualitative Social Work*. 18 (3): 382-396.
- Miño Puga, M. F. 2018. "The Manabí project: participatory video in rebuilding efforts after the earthquake". *Studies in Documentary Film*. 12 (3): 190-207.
- Molbæk, M., & Kristensen, R. M. 2020. "Triangulation with video observation when studying teachers' practice". *Qualitative Research Journal*. 20 (1): 152-162.
- Möller, A. M., Kühne, R., Baumgartner, S. E., & Peter, J. 2019. "Exploring User Responses to Entertainment and Political Videos: An Automated Content Analysis of YouTube". *Social Science Computer Review*. 37 (4): 510-528.
- Mondada, L. 2012. "Video analysis and the temporality of inscriptions within social interaction: The case of architects at work". *Qualitative Research*. 12 (3): 304-333.
- Montandon, C. 2015. "Video analysis in cross-cultural environments and methodological issues". *Research in Comparative and International Education*. 10 (3): 423-436.
- Morgan, D. L., & Nica, A. 2020. "Iterative Thematic Inquiry: A New Method for Analyzing Qualitative Data". *International Journal of Qualitative Methods*. 19: 1-20.
- Nassauer, A., & Legewie, N. M. 2018. "Video data analysis: A methodological frame for a novel research trend". *Sociological methods & research*: 1-40.
- Nicoll, B., & Nansen, B. 2018. "Mimetic production in YouTube toy unboxing videos". *Social Media+Society*. 4 (3): 1-15.
- Parameswaran, U. D., Ozawa-Kirk, J. L., & Latendresse, G. 2020. "To live (code) or to not: A new method for coding in qualitative research". *Qualitative social work*. 19 (4): 630-644.
- Patterson, A. N. 2018. "YouTube generated video clips as qualitative research data: One researcher's reflections on the process". *Qualitative Inquiry*. 24 (10): 759-767.
- Petr, C., Belk, R., & Decrop, A. 2015. "Videography in marketing research: Mixing art and science". *Arts and the Market*. 5 (1): 73-102.
- Petros, R., Solomon, P., Linz, S., DeCesaris, M., & Hanrahan, N. P. 2016. "Autovideography: The lived experience of recovery for adults with serious mental illness". *Psychiatric Quarterly*. 87 (3): 417-426.
- Poikela, P., Ruokamo, H., & Teräs, M. 2015. "Comparison of meaningful learning characteristics in simulated nursing practice after traditional versus computer-based simulation method: A qualitative videography study". *Nurse education today*. 35 (2): 373-382.

- Reiman, A., Pekkala, J., Väyrynen, S., Putkonen, A., & Forsman, M. 2014. "Participatory video-assisted evaluation of truck drivers' work outside cab: deliveries in two types of transport". *International journal of occupational safety and ergonomics*. 20 (3): 477-489.
- Rokka, J., & Hietanen, J. 2018. "On positioning videography as a tool for theorizing". *Recherche et Applications en Marketing (English Edition)*, 33 (3): 106-121.
- Sánchez, D. M. 2020. "Rethinking participatory video in the times of YouTube. Media". *Culture & Society*. 43 (1): 101-116.
- Schwenzow, J., Hartmann, J., Schikowsky, A., & Heitmann, M. 2021. "Understanding videos at scale: How to extract insights for business research". *Journal of Business Research*. 123: 367-379.
- Seregina, A. 2018. "Engaging the audience through videography as performance". *Journal of Marketing Management*. 34 (5-6): 518-535.
- Sheykhsfard, A., & Haghighi, F. 2020. "Assessment pedestrian crossing safety using vehicle-pedestrian interaction data through two different approaches: Fixed videography (FV) vs In-Motion Videography (IMV)". *Accident Analysis & Prevention*. 144: 105661.
- Skjælaaen, G. R., Bygdås, A. L., & Hagen, A. L. 2020. "Visual inquiry: exploring embodied organizational practices by collaborative film-elicitation". *Journal of Management Inquiry*. 29 (1): 59-75.
- Slutskaya, N., Game, A. M., & Simpson, R. C. 2018. "Better together: Examining the role of collaborative ethnographic documentary in organizational research". *Organizational Research Methods*. 21 (2): 341-365.
- Snyder, K. A., Cullen, B., & Braslow, J. 2019. "Farmers as experts: Interpreting the "hidden" messages of participatory video across African contexts". *Area*. 51 (4): 779-787.
- Söderström, O., Söderström, D., Codeluppi, Z., Empson, L. A., & Conus, P. 2017. "Emplacing recovery: how persons diagnosed with psychosis handle stress in cities". *Psychosis*. 9 (4): 322-329.
- Storm-Mathisen, A. 2018. "Visual Methods in Ethnographic Fieldwork—on learning from participants through their video-accounts". *Forum for development studies*. 45 (2): 261-286.
- Sweeney, A., Greenwood, K. E., Williams, S., Wykes, T., & Rose, D. S. 2013. "Hearing the voices of service user researchers in collaborative qualitative data analysis: the case for multiple coding". *Health Expectations*. 16 (4): e89-99.
- Tilleczek, K., & Loebach, J. 2015. "Research goes to the cinema: The veracity of videography with, for and by youth". *Research in Comparative and International Education*. 10 (3): 354-366.
- Toraldo, M. L., Islam, G., & Mangia, G. 2018. "Modes of knowing: Video research and the problem of elusive knowledges". *Organizational Research Methods*. 21 (2): 438-465.
- Tremblay, C., & Harris, L. 2018. "Critical video engagements: Empathy, subjectivity and changing narratives of water resources through participatory video". *Geoforum*. 90: 174-182.
- VanKooten, C. 2019. "A research methodology of interdependence through video as method". *Computers and Composition*. 54:1-17.
- Vieira, E. R., O'Rourke, H. M., Marck, P. B., & Hunter, K. F. 2014. "Using video-elicitation to assess risks and potential falls reduction strategies in long term care". *Disability and rehabilitation*. 36 (10): 855-864.
- Waller, M. J., & Kaplan, S. A. 2018. "Systematic behavioral observation for emergent team phenomena: Key considerations for quantitative video-based approaches". *Organizational Research Methods*. 21 (2): 500-515.
- Wheeler, J. 2009. "The life that we don't want: using participatory video in researching violence". *IDS bulletin*. 40 (3): 10-18.
- Whitaker, J. A., Orman, E. K., & Yarbrough, C. 2014. "Characteristics of "music education" videos posted on YouTube". *Update: Applications of Research in Music Education*. 33 (1): 49-56.
- Whiting, R., Symon, G., Roby, H., & Chamakiotis, P. 2018. "Who's behind the lens? A reflexive analysis of roles in participatory video research". *Organizational Research Methods*. 21 (2): 316-340.

- Wilhoit, E. D. 2017. "Photo and video methods in organizational and managerial communication research". *Management Communication Quarterly*. 31 (3): 447-466.
- Xiao, S. 2018. "More than Data: A Multivocal Inquiry into Video-Based Research on Learning and Teaching". *ECNU Review of Education*. 1 (3): 23-35.
- Zoettl, P. A. 2013. "Images of culture: Participatory video, identity and empowerment". *International Journal of Cultural Studies*. 16 (2): 209-224.
- Zundel, M., MacIntosh, R., & Mackay, D. 2018. "The utility of video diaries for organizational research". *Organizational research methods*. 21 (2): 386-411.

